

INSTYTUT TEOLOGICZNY

Program studiów pierwszego stopnia

Specjalność: biblijno-pastoralna

ROK AKADEMICKI 2026/2027

WY JESTEŚCIE
SOLĄ DLA ZIEMI

WY JESTEŚCIE ŚWIA-
TŁEM ŚWIATA

TWÓRZ WIĘZI

INSPIRUJ

ZMIENIAJ

WYŻSZA SZKOŁA

TEOLOGICZNO-

HUMANISTYCZNA

im. Michała
Beliny-Czechowskiego

ul. Jana Pawła II 39, Żółwin
05-807 Podkowa Leśna
tel.: (22) 758 92 14
e-mail: it@wsth.pl

Spis treści

Wstęp	3
1. Program studiów biblijno-pastoralnych.....	6
1.1. Efekty kształcenia	6
1.2. Modułowy program studiów.....	8
1.3. Roczny program studiów stacjonarnych.....	11
1.4. Roczny program studiów niestacjonarnych.....	15
1.5. Kalendarium roku akademickiego 2026/2027	19
2. Opis przedmiotów.....	21
2.1. Moduł ogólny.....	22
2.2. Moduł językowy	23
2.3. Moduł biblijny	24
2.4. Moduł teologii historycznej	29
2.5. Moduł teologii systematycznej	30
2.6. Moduł teologii praktycznej.....	32
2.7. Moduł psychologiczno-pedagogiczny	34
2.8. Praktyki zawodowe.....	37
3. Pracownicy IT.....	40
3.1. Kierownictwo IT.....	41
3.2. Rada IT	41
3.3. Sekretariat IT	41
3.4. Wykładowcy IT	42
4. Zasady studiów w IT	52
4.1. Uzyskanie zaliczenia i zasady oceniania	53
4.2. Obecność na zajęciach.....	53
4.3. Uczciwość akademicka.....	54

Wstęp

Wstęp

Studia w Wyższej Szkole Teologiczno-Humanistycznej (WSTH) prowadzone są zgodnie z programem kształcenia obowiązującym na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia, sporządzonym zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez Senat Uczelni. Program kształcenia obejmuje:

1. opis kierunkowych efektów kształcenia, określony przez Senat Uczelni w drodze uchwały, oraz
2. program studiów, uchwalony przez Radę Instytutu w drodze uchwały, po zaopiniowaniu przez Senat.
3. W przypadku studiów prowadzonych na danym kierunku, poziomie i profilu kształcenia w formie stacjonarnej i niestacjonarnej proces kształcenia umożliwia uzyskanie takich samych efektów kształcenia¹.

Prezentowany materiał zawiera szczegółowe informacje na temat programu studiów biblijno-pastoralnych w Instytucie Teologicznym WSTH oraz opis modułów, które są realizowane w trakcie całego programu w roku akademickim 2026/2027. Czytelnik będzie mógł zapoznać się także opisem poszczególnych przedmiotów (zob. 2. Opis przedmiotów) tworzących moduły programu i dowiedzieć się z kim będzie je realizował (zob. 3. Pracownicy IT). Zapozna się także z zasadami dotyczącymi zaliczeń, oceniania, frekwencji i oczekiwaniami dotyczącymi uczciwości akademickiej (zob. 4. Zasady studiów w IT).

WSTH dołoży wszelkich starań, aby informacje były możliwie pełne i dokładne. Należy pamiętać jednak, że niewielkie zmiany w organizacji między etapem planowania a faktycznym nauczaniem są nieuniknione. Postaramy się ograniczyć je do minimum, a w przypadku jakichkolwiek zmian Student/Studentka zostanie o tym poinformowany/poinformowana ze stosownym wyprzedzeniem.

Jako pracownicy Instytutu byłibyśmy bardzo wdzięczni za sugestie dotyczące zmian w prezentowanym opracowaniu, które Twoim zdaniem mogą być pomocne w uchwyceniu całościowego i szczegółowego procesu kształcenia.

¹ Zob. *Regulamin studiów Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej im. Michała Beliny-Czechowskiego*, §7.1-2.

1. Program studiów biblijno-pastoralnych

1. Program studiów biblijno-pastoralnych

Studia w IT o specjalności biblijno-pastoralnej realizowane są w dwóch trybach, stacjonarnym i niestacjonarnym. Zakres przedmiotowy obu trybów edukacyjnych jest tożsamy, jednakże różnią się one w kwestii ilości godzin kontaktowych oraz czasu trwania. Dla studiów stacjonarnych przewidziany jest siedmiosemestralny okres realizacji (6 semestrów dydaktycznych i 1 semestr licencjacki [łącznie 3,5 roku]). Realizacja programu w trybie zaocznym domaga się jednak wydłużenia okresu trwania oraz wzmożonej pracy nad dyplomem licencjackim. Względy te dyktują ośmiosemestralny tryb nauki, w którym wszystkie semestry są dydaktyczne. Jednocześnie ostatni rok, równoległe do trwania zajęć wykładowych, jest czasem pisanie pracy i składania końcowego egzaminu licencjackiego. Czas realizacji trybu niestacjonarnego obejmuje 4 lata.

W systemie studiów niestacjonarnych godziny przeznaczone na realizację przedmiotów rozbite są na godziny kontaktowe, tj. czas spędzony na wykładach, ćwiczeniach i seminariach wraz z wykładowcą oraz godziny, które student/studentka realizuje indywidualnie z wykorzystaniem różnorodnych materiałów, nagrań, filmów, quizów, testów, itp., dostępnych na platformie e-learningowej WSTH.

Program studiów biblijno-pastoralnych zakłada efekty kształcenia (zob. 1.1.), których realizacja równa się 240 punktom ECTS (Europejski System Transferu Punktów [ang. European Credit Transfer System]) w trybie studiów stacjonarnych i 230 punktom ECTS w trybie studiów niestacjonarnych. Punkty ECTS stanowią miarę średniego nakładu pracy studenta niezbędnego do uzyskania efektów uczenia się. Punkt ECTS odpowiada 25–30 godzinom pracy studenta obejmującym zajęcia organizowane przez uczelnię oraz jego indywidualną pracę związaną z tymi zajęciami², tj. samodzielne przygotowywanie się do egzaminu, samodzielna lektura, przygotowanie i prezentacja projektu, przygotowywanie się do zajęć, przygotowanie prezentacji itd.

Biorąc pod uwagę specyfikę, potrzeby i możliwości Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w RP, w programie studiów biblijno-pastoralnych uwzględniony został moduł psychologiczno-pedagogiczny (nauki społeczne), który spełnia wymogi kwalifikacyjne związane z przygotowaniem pedagogicznym i nadaniem uprawnień do nauczania religii adwentystycznej w ramach systemu szkolnego³.

1.1. Efekty kształcenia

Efekty kształcenia założone dla studiów biblijno-pastoralnych są osiąganiane przez studentów/studentki poprzez zaliczenia w toku studiów przedmiotów oraz praktyk zawodowych. Po ukończeniu całego procesu nauczania student/studentka powinni osiągnąć następujące efekty w zakresie wiedzy (teorii), umiejętności (zdolności stosowania wiedzy w praktyce) i kompetencji (personalnych i społecznych):

Wiedza (W)

1. Moduł językowy:

- a) Student/studentka rozróżnia podstawowe formy gramatyczne i składniowe oraz pamięta słownictwo z zakresu języka hebrajskiego;
- b) Student/studentka rozróżnia podstawowe formy gramatyczne i składniowe oraz pamięta słownictwo z zakresu języka greckiego;
- c) Student/studentka rozróżnia podstawowe formy gramatyczne i składniowe oraz pamięta słownictwo z zakresu języka angielskiego, zwłaszcza w zakresie języka teologicznego;

2. Moduł biblijny:

- a) Student/studentka definiuje środowisko historyczno-kulturowe Starego i Nowego Testamentu;

² Zob. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Art. 67.1-3.

³ Zob. Dz.U. 1995 Nr 97 poz. 481; Ustawa z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej, Art. 12.1.

- b) Student/studentka opisuje zagadnienia z zakresu wstępu ogólnego i szczegółowego do Pisma Świętego;
 - c) Student/studentka określa główne tematy z zakresu teologii biblijnej zbiorów ksiąg i autorów kanonu biblijnego;
 - d) Student/studentka określa główne problemy hermeneutyki biblijnej;
 - e) Student/studentka definiuje metodologię egzegetyczną stosowaną w biblistyce.
3. Moduł historyczny:
- a) Student/studentka streszcza historię Kościoła chrześcijańskiego od jego początków do współczesności z szczególnym uwzględnieniem historii Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego;
 - b) Student/studentka określa główne zagadnienia dyskursu teologicznego w historii Kościoła;
 - c) Student/studentka określa rozwój teologii Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego i definiuje jej specyficzne aspekty.
4. Moduły teologii systematycznej:
- a) Student/studentka opisuje adwentystyczne rozumienie głównych zagadnień z zakresu dogmatyki;
 - b) Student/studentka opisuje adwentystyczne rozumienie głównych zagadnień z zakresu etyki teologicznej.
5. Moduł teologii praktycznej:
- a) Student/studentka definiuje główne koncepcje światopoglądowe z szczególnym uwzględnieniem społeczeństwa polskiego;
 - b) Student/studentka definiuje zasadnicze wyzwania współczesnego duszpasterstwa i określa metody służby na tym polu;
 - c) Student/studentka prezentuje metody współczesnej ewangelizacji.
 - d) określone problemy duszpasterskie
6. Moduł psychologiczno-pedagogiczny:
- a) Student/studentka określa etapy rozwoju człowieka z uwzględnieniem rozwoju sfery religijnej;
 - b) Student/studentka definiuje współczesne koncepcje pedagogiczne i metody dydaktyczne;
 - c) Student/studentka opisuje program nauczania religii adwentystycznej na wszystkich poziomach edukacyjnych.

Umiejętności (U)

1. Moduł językowy:
- a) Student/studentka dokonuje tłumaczenia tekstu biblijnego Starego i Nowego Testamentu na język polski (względnie inny język nowożytny);
 - b) Student/studentka uzasadnia wnioski egzegetyczno-teologiczne w odwołaniu do tekstu oryginalnego;
 - c) Student/studentka komunikuje się w języku angielskim z uwzględnieniem dyskursu teologicznego.
2. Moduł biblijny:
- a) Student/studentka interpretuje tekst biblijny uwzględniając jego kontekst historyczno-kulturowy;
 - b) Student/studentka stosuje diachroniczne i synchroniczne metody egzegezy biblijnej w wykładni tekstu Starego i Nowego Testamentu;
 - c) Student/studentka syntezyzuje myśl teologiczną kanonu Pisma Świętego;
 - d) Student/studentka znajduje praktyczne implikacje wynikające z egzegezy biblijnej.
3. Moduł historyczny:
- a) Student/studentka wykazuje krytyczną świadomość wieloaspektowej złożoności chrześcijaństwa;

- b) Student/studentka wskazuje korelacje pomiędzy kontekstem historycznym Kościoła a rozwojem myśli teologicznej w chrześcijaństwie, z szczególnym uwzględnieniem adwentyzmu;
 - c) Student/studentka wskazuje procesy, które wpływały na bieżący kształt chrześcijaństwa i określonych postaci teologii;
 - d) Student/studentka wyjaśnia bieżące aspekty teologii, etyki i funkcjonowania Kościoła w odwołaniu do wydarzeń i zjawisk, które je zdeterminowały.
4. Moduł teologii systematycznej:
- a) Student/studentka posiada umiejętność krytycznej oceny różnych założeń i konstrukcji teologicznych, filozoficznych i etycznych;
 - b) Student/studentka prezentuje dogmatyczne i etyczne nauczanie adwentyzmu;
 - c) Student/studentka wskazuje praktyczne implikacje wynikające z określonych wątków teologii adwentystycznej.
5. Moduł teologii praktycznej:
- a) Student/studentka wykazuje umiejętność krytycznej oceny różnych założeń i konstrukcji teologicznych, filozoficznych, psychologicznych, socjologicznych i kulturowych dotyczących tożsamości indywidualnych i wspólnotowych oraz ich pozytywnych i negatywnych skutków;
 - b) Student/studentka wykorzystuje wiedzę z zakresu biblistyki i teologii systematycznej w katechezie, duszpasterstwie i misji Kościoła;
 - c) Student/studentka stosuje rozmaite metody i narzędzia w zakresie poradnictwa duszpasterskiego;
 - d) Student/studentka planuje, koordynuje i prowadzi ewangelizację nakierowaną na potrzeby społeczeństwa.
6. Moduł psychologiczno-pedagogiczny:
- a) Student/studentka prowadzi zajęcia dydaktyczne z religii adwentystycznej na wszystkich poziomach edukacyjnych;
 - b) Student/studentka stosuje zróżnicowane podejścia pedagogiczne i metody dydaktyczne dostosowując formy do indywidualnych możliwości i potrzeb uczniów.

Kompetencje (K)

1. Student/studentka posiada krytyczną świadomość poziomu własnej wiedzy i umiejętności;
2. Student/studentka wykazuje niezależność w myśleniu i krytyczną samoświadomość względem własnych przekonań, zobowiązań i uprzedzeń;
3. Student/studentka rozwija zainteresowania dotyczące różnych dyscyplin w zakresie dziedziny nauk teologicznych;
4. Student/studentka współpracuje w grupie, przyjmując w niej różne role;
5. Student/studentka wykazuje ostrożność w wyrażaniu opinii i szacunek względem odmiennych poglądów;
6. Student/studentka dostrzega konieczność ciągłego rozwoju i stosowania zasad Ewangelii w wymiarze życia społecznego.

1.2. Modułowy program studiów

Realizacja wskazanych powyżej efektów kształcenia dla specjalności biblijno-pastoralnej obejmuje realizację programu zorganizowanego w modułach przedmiotowych, w: (1) module ogólnym; (2) module językowym; (3) module biblijnym (4); module teologii historycznej; (5) module teologii systematycznej; (6) module

teologii praktycznej; (7) module psychologiczno-pedagogicznym (społecznym); oraz (8) module praktyk zawodowych.

PRZEDMIOT	PROWADZĄCY	LICZBA GODZIN		FORMA ZALICZENIA	PUNKTACJA ECTS
MODUŁ OGÓLNY					
Historia filozofii	mgr K. Pasikowski	30	w.	zal. oc.	3
Logika i teoria poznania	mgr D. Stanisławski	30	15 w./15 ćw.	zal. oc.	3
Światopoglądy i religie	mgr K. Pasikowski	30	15 w./15 ćw.	zal. oc.	3
Emisja głosu	mgr K. Głowacka	15	ćw.	zal.	1
Metodyka pisania pracy naukowej	mgr K. Głowacka	15	ćw.	zal. oc.	2
Seminarium licencjackie	dr A. Grześkowiak	30	sem.	zal.	10
ŁĄCZNIE		180		-	22
MODUŁ JĘZYKOWY					
Język hebrajski	dr hab. A. Kluczyński dr J. Oświeciński	120	60 w./60 ćw.	zal. oc. + egz.	10
Język grecki	mgr M. Krzesiński dr A. Grześkowiak	120	60 w./60 ćw.	zal. oc. + egz.	10
Konwersatorium teologiczne w języku angielskim	mgr J. Ostrowski	180	60 w./120 ćw.	zal. oc. + egz.	10
ŁĄCZNIE		420		-	30
MODUŁ BIBLIJNY					
Wstęp ogólny do Pisma Świętego	mgr Z. Makarewicz	15	w.	egz.	4
Pięcioksiąg	mgr M. Krzesiński	30	15 w./15 ćw.	egz.	6
Księgi historyczne ST	dr J. Oświeciński	30	15 w./15 ćw.	egz.	6
Księgi dydaktyczne ST	mgr Z. Makarewicz	30	15 w./15 ćw.	egz.	6
Księgi prorockie ST	dr hab. A. Kluczyński	30	15 w./15 ćw.	egz.	6
Księga Daniela	mgr D. Polok	30	20 w./10 ćw.	egz.	6
Egzegeza ST	dr hab. A. Kluczyński mgr M. Krzesiński	60	30 w./30ćw.	egz.	8
Ewangelie i Dzieje Apostolskie	dr A. Grześkowiak	45	30 w./15 ćw.	egz.	8
Listy Pawła i List do Hebrajczyków	mgr M. Krzesiński	45	30 w./15 ćw.	egz.	8

Listy powszechne NT	mgr P. Bylina	30	15 w./15 ćw.	egz.	6
Księga Objawienia	prof. dr L. Gallusz dr A. Grześkowiak	30	20w./10 ćw.	egz.	6
Egzegeza NT	dr A. Grześkowiak	60	30 w./15 ćw.	egz.	8
ŁĄCZNIE		435		-	78
MODUŁ TEOLOGII HISTORYCZNEJ					
Judaizm okresu Drugiej Świątyni	dr hab. A. Kluczyński	30	15 w./15 ćw.	egz.	5
Historia Kościoła	mgr T. Semeniuk	45	30 w./15 ćw.	egz.	5
Historia Kościoła ADS	dr Ł. Romanowski	30	15 w./15 ćw.	egz.	5
Teologia historyczna	dr P. Matwiejczuk	45	30 w./15 ćw.	egz.	5
ŁĄCZNIE		105		-	20
MODUŁ TEOLOGII SYSTEMATYCZNEJ					
Wstęp do teologii	dr Ł. Romanowski	30	w.	egz.	4
Dogmatyka	mgr K. Pasikowski mgr P. Bylina mgr D. Polok dr A. Grześkowiak	60	30 w./30 ćw.	egz.	8
Etyka teologiczna	mgr M. Maikowski	30	15 w./15 ćw.	egz.	6
Teologia pism Ellen G. White	dr Ł. Romanowski	30	15 w./15 ćw.	zal. oc.	3
ŁĄCZNIE		165		-	21
MODUŁ TEOLOGII PRAKTYCZNEJ					
Homiletyka	mgr M. Harasim	30	15 w./15 ćw.	zal. oc.	4
Duszpasterstwo	mgr M. Krzyżanowski	30	15 w./15 ćw.	egz.	3
Duszpasterstwo dzieci i młodzieży	dr B. Gebel	30	15 w./15 ćw.	zal. oc.	3
Misjologia	mgr M. Micyk	30	15 w./15 ćw.	egz.	4
Wzrost Kościoła	mgr P. Stachurski	30	15 w./15 ćw.	zal. oc.	3
Formalno-prawne aspekty funkcjonowania Kościoła	mgr A. Siciński mgr G. Korczyc	30	20 w./10 ćw.	zal. oc.	2
Przedspecialistyczna pomoc psychologiczna	dr E. Żyła-Kania	30	15 w./15 ćw.	zal. oc.	3
Przywództwo	mgr A. Torrez	30	15 w./15 ćw.	zal. oc.	3
ŁĄCZNIE		165		-	27

MODUŁ PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNY					
Psychologia ogólna	dr E. Żyła-Kania	30	15 w./15 ćw.	egz.	3
Psychologia społeczna	mgr I. Tomczak	30	15 w./15 ćw.	egz.	3
Psychologia rozwojowa	mgr M. Naumiuk	30	15 w./15 ćw.	egz.	4
Pedagogika ogólna	dr B. Gebel	30	15 w./15 ćw.	egz.	3
Pedagogika społeczna	mgr A. Preuss	30	15 w./15 ćw.	egz.	3
Psychospołeczne aspekty funkcjonowania ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	mgr M. Trusewicz-Pasikowska	30	15 w./15 ćw.	egz.	3
Pedagogika rodziny	dr B. Gebel	30	15 w./15 ćw.	egz.	3
Pedeutologia	mgr J. Słonecka-Micyk	30	15 w./15 ćw.	egz.	3
Dydaktyka ogólna	dr B. Gebel	30	15 w./15 ćw.	egz.	3
Katechetyka	dr B. Gebel	30	15 w./15 ćw.	egz.	4
ŁĄCZNIE		90		-	30
PRAKTYKI					
Praktyki pastoralne	mgr K. Pasikowski	180		zal.	6
Praktyki pedagogiczno-katechetyczne	dr B. Gebel	150		zal.	6
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN		1860	ŁĄCZNA LICZBA ECTS		240

W programie studiów licencjackich w trybie niestacjonarnym, w porównaniu do trybu stacjonarnego, nie uwzględniono przedmiotu „Konwersatorium teologiczne w języku angielskim”, który na studiach stacjonarnych realizowany jest przez sześć semestrów w łącznym wymiarze 180 godzin i obejmuje 10 punktów ECTS. W związku z tym, całkowita liczba punktów ECTS dla programu niestacjonarnego wynosi 230.

1.3. Roczny program studiów stacjonarnych

L.p.	NAZWA PRZEDMIOTU	ROK I			PROWADZĄCY
		Liczba godzin	Forma zaliczenia	Punktacja ECTS	
MODUŁ OGÓLNY					
1.	Logika i teoria poznania	30	zal. oc.	3	mgr D. Stanisławski
2.	Historia filozofii	30	zal. oc.	3	mgr K. Pasikowski

3.	Emisja głosu	30	zal.	1	mgr K. Głowacka
4.	Metodyka pisania pracy naukowej	15	zal. oc.	2	mgr K. Głowacka
MODUŁ JĘZYKOWY					
1.	Język hebrajski	60	zal. oc.	5	dr hab. A. Kluczyński
2.	Język grecki	60	zal. oc.	5	dr A. Grześkowiak
3.	Konwersatorium teologiczne w języku angielskim	60	zal. oc.	3	mgr J. Ostrowski
MODUŁ BIBLIJNY					
1.	Wstęp ogólny do Pisma Świętego	15	egz.	4	mgr Z. Makarewicz
2.	Pięcioksiąg	30	egz.	6	mgr M. Krzesiński
3.	Księgi historyczne ST	30	egz.	6	dr J. Oświeciński
4.	Księgi dydaktyczne ST	30	egz.	6	mgr Z. Makarewicz
5.	Księgi prorockie ST	30	egz.	6	dr hab. A. Kluczyński
MODUŁ TEOLOGII HISTORYCZNEJ					
1.	Historia Kościoła	45	egz.	5	mgr T. Semeniuk
MODUŁ TEOLOGII SYSTEMATYCZNEJ					
1.	Wstęp do teologii	30	egz.	4	dr Ł. Romanowski
MODUŁ TEOLOGII PRAKTYCZNEJ					
1.	Homiletyka	30	egz.	4	mgr M. Harasim
MODUŁ PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNY					
1.	Psychologia ogólna	30	egz.	3	dr E. Żyła-Kania
2.	Pedagogika ogólna	30	egz.	3	dr B. Gebel
3.	Dydaktyka ogólna	30	egz.	3	dr B. Gebel
PRAKTYKI ZAWODOWE					
1.	Praktyki pastoralne	60	zal.	2	mgr K. Pasikowski
2.	Praktyki pedagogiczno-katechetyczne	50	zal.	2	dr B. Gebel
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN KONTAKTOWYCH		700	ŁĄCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	76	

L.p.	NAZWA PRZEDMIOTU	ROK II			PROWADZĄCY
		Liczba godzin	Forma zaliczenia	Punktacja ECTS	
MODUŁ OGÓLNY					
1.	Światopoglądy i religie	30	zal. oc.	3	mgr K. Pasikowski
MODUŁ JĘZYKOWY					
1.	Język hebrajski	60	egz.	5	dr hab. A. Kluczyński
2.	Język grecki	60	egz.	5	dr A. Grześkowiak
3.	Konwersatorium teologiczne w języku angielskim	60	zal. oc.	3	mgr J. Ostrowski
MODUŁ BIBLIJNY					
1.	Ewangelie i Dzieje Apostolskie	45	egz.	8	dr A. Grześkowiak
2.	Listy Pawła i List do Hebrajczyków	45	egz.	8	mgr M. Krzesiński
3.	Listy powszechne NT	30	egz.	6	mgr P. Bylina
MODUŁ TEOLOGII HISTORYCZNEJ					
1.	Judaizm okresu Drugiej Świątyni	30	egz.	5	dr hab. A. Kluczyński
2.	Historia Kościoła ADS	30	egz.	5	dr Ł. Romanowski
3.	Teologia historyczna	45	egz.	5	dr P. Matwiejczuk
MODUŁ TEOLOGII PRAKTYCZNEJ					
1.	Duszpasterstwo	30	egz.	3	mgr M. Krzyżanowski
2.	Misjologia	30	egz.	4	mgr. Micyk
3.	Przedspecialistyczna pomoc psychologiczna	30	zal. oc.	3	dr E. Żyła-Kania
MODUŁ PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNY					
1.	Psychologia rozwojowa	30	egz.	4	mgr M. Mentz
2.	Pedeutologia	30	egz.	3	mgr J. Słonecka-Micyk
3.	Katechetyka	30	egz.	4	mgr B. Gebel
PRAKTYKI ZAWODOWE					
1.	Praktyki pastoralne	60	zal.	2	mgr K. Pasikowski

2.	Praktyki pedagogiczno-katechetyczne	50	zal.	2	dr B. Gebel
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN KONTAKTOWYCH		700	ŁĄCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	78	

L.p.	NAZWA PRZEDMIOTU	ROK III			PROWADZĄCY
		Liczba godzin	Forma zaliczenia	Punktacja ECTS	
MODUŁ OGÓLNY					
1.	Seminarium licencjackie	30	zal.	10	dr A. Grześkowiak
MODUŁ JĘZYKOWY					
1.	Konwersatorium teologiczne w języku angielskim	60	egz.	4	mgr J. Ostrowski
MODUŁ BIBLIJNY					
1.	Księga Daniela	30	egz.	6	mgr D. Polok
2.	Egzegeza ST	60	egz.	8	dr hab, A. Kluczyński mgr M. Krzesiński
3.	Księga Objawienia	30	egz.	6	dr A. Grześkowiak
4.	Egzegeza NT	60	egz.	8	dr A. Grześkowiak mgr M. Krzesiński
MODUŁ TEOLOGII SYSTEMATYCZNEJ					
1.	Dogmatyka	60	egz.	8	mgr K. Pasikowski mgr P. Bylina mgr D. Polok dr A. Grześkowiak
2.	Etyka teologiczna	30	egz.	6	mgr M. Maikowski
4.	Teologia pism E.G. White	30	zal. oc.	3	dr Ł. Romanowski
MODUŁ TEOLOGII PRAKTYCZNEJ					
1.	Wzrost Kościoła	30	zal. oc.	3	mgr P. Stachurski
2.	Duszpasterstwo dzieci i młodzieży	30	zal. oc	3	dr B. Gebel
3.	Przywództwo	30	zal. oc.	3	mgr A. Torrez
4.	Formalno-prawne aspekty funk- cjonowania Kościoła	30	zal. oc.	2	mgr A. Siciński mgr G. Korczyk
MODUŁ PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNY					

1.	Psychologia społeczna	30	egz.	3	mgr I. Tomaczak
2.	Pedagogika społeczna	30	egz.	3	mgr A. Preuss
3.	Psychospołeczne aspekty funkcjonowania ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	30	egz.	3	mgr M. Trusewicz-Pasikowska
4.	Pedagogika rodziny	30	egz.	3	dr B. Gebel
PRAKTYKI ZAWODOWE					
1.	Praktyki pastoralne	60	zal.	2	mgr K. Pasikowski
2.	Praktyki pedagogiczno-katechetyczne	50	zal.	2	dr B. Gebel
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN KONTAKTOWYCH		715	ŁĄCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	86	

ŁĄCZNA LICZBA GODZIN KONTAKTOWYCH W TRAKCIE CAŁEGO PROGRAMU STUDIÓW STACJONARNYCH	2115	ŁĄCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA CAŁEGO PROGRAMU STUDIÓW	240
--	-------------	---	------------

1.4. Roczny program studiów niestacjonarnych

PRZEDMIOT	PROWADZĄCY	ROK I				
		Liczba godzin	Liczba godzin kontaktowych w trybie niestacjonarych	Forma zaliczenia	Punktacja ECTS	
MODÓŁ OGÓLNY						
Logika i teoria po- znania	mgr D. Stanisławski	30	10	5 w./ 5 ćw.	egz.	3
Emisja głosu	mgr K. Głowacka	15	8	ćw.	zal.	1
Metodyka pisania pracy naukowej	mgr K. Głowacka	15	5	ćw.	zal. oc.	2
MODUŁ JĘZYKOWY						
Język hebrajski	dr hab. A. Kluczyński dr J. Oświeciński	60	23	13 w./10 ćw.	zal. oc.	5
Język grecki	dr A. Grześkowiak	60	22	12 w./10 ćw.	zal. oc.	5
MODUŁ BIBLIJNY						
Wstęp ogólny do Pisma Świętego	mgr Z. Makarewicz	15	8	w.	egz.	4
Pięcioksiąg	mgr M. Krzesiński	30	15	10 w./5 ćw.	egz.	6

Księgi historyczne ST	dr J. Oświeciński	30	15	10 w./5 ćw.	egz.	6
Księgi dydaktyczne ST	mgr Z. Makarewicz	30	15	10 w./5 ćw.	egz.	6
Księgi prorockie ST	dr hab. A. Kluczyński	30	15	10 w./5 ćw.	egz.	6
MODUŁ TEOLOGII HISTORYCZNEJ						
Historia Kościoła	mgr T. Semeniuk	45	20	15 w./5 ćw.	egz.	5
MODUŁ TEOLOGII SYSTEMATYCZNEJ						
Wstęp do teologii	dr Ł. Romanowski	30	12	w.	egz.	4
MODUŁ TEOLOGII PRAKTYCZNEJ						
Homiletyka	mgr M. Harasim	30	12	7 w./5 ćw.	egz.	5
PRAKTYKI						
Praktyki pastoralne	mgr K. Pasikowski	60	60	ćw.	zal.	2
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN KONTAKTOWYCH			184	ŁĄCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS		60

PRZEDMIOT	PROWADZĄCY	ROK II				
		Liczba godzin	Liczba godzin kontaktowych studiów niestacjonarnych	Forma zaliczenia	Punktacja ECTS	
MODUŁ OGÓLNY						
Światopoglądy i religie	mgr K. Pasikowski	30	14	10 w./4 ćw.	zal. oc.	3
Historia filozofii	mgr D. Stanisławski	30	10	5 w./ 5 ćw.	zal. oc.	3
MODUŁ JĘZYKOWY						
Język hebrajski	dr hab. A. Kluczyński dr J. Oświeciński	60	22	12 w./10 ćw.	egz.	5
Język grecki	mgr M. Krześciński	60	23	13 w./10 ćw.	egz.	5
MODUŁ BIBLIJNY						
Ewangelie i Dzieje Apostolskie	dr A. Grześkowiak	45	20	15 w./5 ćw.	egz.	8
Listy Pawła i List do Hebrajczyków	mgr M. Krześciński	45	20	15 w./5 ćw.	egz.	8
Listy powszechne NT	mgr P. Bylina	30	15	10 w./5 ćw.	egz.	6
MODUŁ TEOLOGII HISTORYCZNEJ						
Judaizm okresu Drugiej Świątyni	dr hab. A. Kluczyński	30	15	10 w./5 ćw.	egz.	5

Historia Kościoła ADS	dr Ł. Romanowski	30	15	10 w./5 ćw.	zal. oc.	5
MODUŁ TEOLOGII PRAKTYCZNEJ						
Duszpasterstwo	mgr M. Krzyżanowski	30	12	7 w./5 ćw.	egz.	3
Misjologia	mgr M. Micyk	30	15	10 w./5 ćw.	egz.	4
PRAKTYKI						
Praktyki pastoralne	mgr K. Pasikowski	60	60	ćw.	zal.	2
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN KONTAKTOWYCH			181	ŁĄCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS		57

PRZEDMIOT	PROWADZĄCY	ROK III				
		Liczba godzin	Liczba godzin konsultacji studiów niestacjonarnych		Forma zaliczenia	Punktacja ECTS
MODUŁ OGÓLNY						
Seminarium licencjackie	dr A. Grześkowiak	30	10	sem.	zal.	10
MODUŁ BIBLIJNY						
Księga Daniela	mgr D. Polok	45	20	15 w./5 ćw.	egz.	6
Egzegeza ST	mgr M. Krzesiński	45	25	15 w./10 ćw.	egz.	8
Księga Objawienia	dr A. Grześkowiak	45	20	15 w./5 ćw.	egz.	6
Egzegeza NT	dr A. Grześkowiak	45	25	15 w./10 ćw.	egz.	8
MODUŁ TEOLOGII HISTORYCZNEJ						
Teologia historyczna	dr P. Matwiejczuk	45	20	15 w./10 ćw.	egz.	5
MODUŁ TEOLOGII SYSTEMATYCZNEJ						
Etyka teologiczna	mgr M. Maikowski	30	15	10 w./5 ćw.	egz.	6
Teologia pism E.G. White	dr Ł. Romanowski	30	15	10 w./5 ćw.	zal. oc.	3
MODUŁ TEOLOGII PRAKTYCZNEJ						
Przedspecjalistyczna pomoc psychologiczna	dr E. Żyła-Kania	30	10	7 w./5 ćw.	zal. oc.	3
MODUŁ PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNY						
Psychologia ogólna	dr E. Żyła-Kania	30	10	7 w./3 ćw.	egz.	3

Pedagogika ogólna	dr B. Gebel	30	12	7 w./5 ćw.	egz.	3
PRAKTYKI						
Praktyki pastoralne	mgr K. Pasikowski	60	60	ćw.	zal.	2
Praktyki pedagogiczno-katechetyczne	dr B. Gebel	50	50	ćw.	zal.	2
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN KONTAKTOWYCH			184	ŁĄCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS		65

PRZEDMIOT	PROWADZĄCY	ROK IV				
		Liczba godzin	Liczba godzin kontaktowych studiów niestacjonarnych	Forma zaliczenia	Punktacja ECTS	
MODUŁ TEOLOGII SYSTEMATYCZNEJ						
Dogmatyka	mgr K. Pasikowski mgr P. Bylina mgr D. Polok dr A. Grześkowiak	60	30	20 w./10 ćw.	egz.	8
MODUŁ TEOLOGII PRAKTYCZNEJ						
Wzrost Kościoła	mgr P. Stachurski	30	12	7 w./5 ćw.	zal. oc.	3
Przywództwo	mgr A. Torrez	30	12	7 w./5 ćw.	zal. oc.	3
Duszpasterstwo dzieci i młodzieży	dr B. Gebel	30	12	7 w./5 ćw.	egz.	3
Formalno-prawne aspekty funkcjonowania Kościoła	mgr A. Siciński mgr G. Korczyc	30	12	7 w./5 ćw.	zal. oc	2
MODUŁ PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNY						
Psychologia społeczna	mgr I. Tomaczak	30	12	7 w./3 ćw.	egz.	3
Psychologia rozwojowa	mgr M. Mentz	30	15	10 w./5 ćw.	egz.	4
Pedagogika społeczna	mgr A. Preuss	30	10	7 w./3 ćw.	egz.	3
Psychospołeczne aspekty funkcjonowania ucznia z SPE	mgr M. Trusewicz-Pasikowska	30	12	7 w./5 ćw.	egz.	3
Pedagogika rodziny	dr B. Baron	30	15	10 w./5 ćw.	egz.	3
Pedeutologia	mgr J. Słonecka-Micyk	30	15	10 w./5 ćw.	egz.	3
Dydaktyka ogólna	mgr J. Słonecka-Micyk	30	12	7 w./5 ćw.	egz.	3

Katechetyka	mgr A. Lason	30	15	10 w./5 ćw.	egz.	3
PRAKTYKI						
Praktyki pedagogiczno-katechetyczne	dr B. Gebel	100	100	ćw.	zal.	4
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN KONTAKTOWYCH			186	ŁĄCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS		48
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN KONTAKTOWYCH W TRAKCIE CAŁEGO PROGRAMU STUDIÓW NIESTACJONARNYCH			735	ŁĄCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA CAŁEGO PROGRAMU STUDIÓW		230

1.5. Kalendarium roku akademickiego 2026/2027

Studia stacjonarne

SEMESTR ZIMOWY

05.10.2026 – spotkanie organizacyjne

06.10.2026 – 18.12.2026 – zajęcia dydaktyczne

18.10.2026 – INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO

01.11.2026 – dzień wolny

19.12.2026 – 06.01.2027 – przerwa noworoczna

07-19.01.2027 – zajęcia dydaktyczne

21.01.2026 – 05.02.2027 – SESJA EGZAMINACYJNA ZIMOWA

08-14.02.2027 – PRZERWA MIĘDZYSEMESTRALNA

SEMESTR LETNI

15.02.2027 – 16.04.2027 – zajęcia dydaktyczne

25.03.2027 – 30.03.2027 – dni wolne

31.04.2027 – 30.04.2027 – zajęcia dydaktyczne

03.05.2027 – dzień wolny

04.05.2027 – 26.05.2027 – zajęcia dydaktyczne

27.05.2027 – 30.05.2027 – dni wolne

02.06.2027 – 11.06.2027 – zajęcia dydaktyczne

14.06.2027 – 25.06.2027 – SESJA EGZAMINACYJNA LETNIA

26.06.2027 – 30.09.2027 – PRZERWA WAKACYJNA

13.09.2027 – 17.09.2027 – SESJA EGZAMINACYJNA POPRAWKOWA

19.09.2027 – ZALICZENIE ROKU AKADEMICKIEGO

Studia niestacjonarne

L.p.	TERMIN ZJAZDU	TRYB
1.	17-18.10.2026	zjazd stacjonarny (WSTH) (zajęcia oraz inauguracja roku akademickiego)
2.	14-15.11.2026	zjazd stacjonarny (WSTH)
3.	28-29.11.2026	on-line
4.	19-20.12.2026	zjazd stacjonarny (WSTH)
5.	16-17.01.2027	on-line
6.	30-31.01.2027	on-line
7.	20-21.02.2027	zjazd stacjonarny (WSTH)
8.	20-21.03.2027	zjazd stacjonarny (WSTH)
9.	03-04.04.2027	on-line (wyłącznie dla I-III spec. pedagogiczno-katechetycznej oraz IV spec. biblijno-pastoralnej)
10.	18.04.2027	on-line
11.	16.05.2027	zjazd stacjonarny (WSTH)
12.	06.06.2027	on-line
13.	20.06.2027	zjazd stacjonarny (WSTH)
14.	19.09.2027	ostateczny termin zaliczeń przedmiotów w roku 2026/2027

2. Opis przedmiotów

2. Opis przedmiotów

2.1. Moduł ogólny

Logika i teoria poznania – w zakresie przedmiotu studenci poznają definicję i język Klasycznego Rachunku Zdań (KRZ), nauczą się operacji formalizowania wyrażeń języka naturalnego i prezentowania wypowiedzi oraz rozumowań w języku KRZ w notacji infiksowej oraz prefiksowej. Poznają metody sprawdzania prawdziwości wyrażeń za pomocą macierzy logicznych. Poznają definicję KRZ w ujęciu aksjomatycznym, przeprowadzą proste dowody logiczne przy użyciu reguł wnioskowania w systemie dowodów założeniowych wprost i nie wprost.

Studenci poznają definicję i język Klasycznego Rachunku Predykatów (KRP), nauczą się formalizowania wyrażeń języka naturalnego i zapisywania tychże wyrażeń w notacji KRP.

W zakresie Teorii Poznania studenci poznają najważniejsze zagadnienia epistemologiczne takie jak: rodzaje procesów poznawczych, definicję języka naturalnego, znaku i jego właściwości. Omówione zostaną zagadnienia z zakresu semantyki – funkcje oznaczania, zagadnienie sensu i znaczenia, pojęcie intencjonalności oraz jego implikacje we współczesnej kognitywistce.

Historia filozofii – Chronologiczny wykład z dziejów filozofii, której początki datuje się sześć stuleci przed naszą erą, z zastrzeżeniem, że wykład obejmuje filozofię basenu Morza Śródziemnego, nie obejmuje filozofii Dalekiego Wschodu, czy poglądów starożytnych myślicieli obu Ameryk. Wykład z okresu Starożytności obejmuje przegląd głównych postaci filozofii przedsokratejskiej, okres wielkich filozofów, okres szkół filozoficznych. Następnie studenci zapoznają się z wczesną filozofią chrześcijańską, głównymi przedstawicielami filozofii Średniowiecza oraz tematyką taką jak: spór o uniwersalia, dowody na istnienie Boga, itp. Wykłady obejmują omówienie najważniejszych postaci filozofii Nowożytnej, takich jak: Emanuel Kant, Henri Bergson, Friedrich Nietzsche i inni myśliciele oddziałujący silnie na zmiany społeczne i teologiczne.

Światopoglądy i religie – Przedmiot „Światopoglądy i religie” wprowadza studentkę/studenta w zagadnienia współczesnego myślenia o religii oraz o systemach światopoglądowych, które kształtują obraz świata w dzisiejszych społeczeństwach. Kurs ma charakter interdyscyplinarny – łączy podstawy klasycznej religiologii z refleksją nad różnorodnością ideowych fundamentów, które determinują współczesne postrzeganie człowieka, Boga i sensu życia. Rozszerzając klasyczną analizę faktu religii, przedmiot uwzględnia także nurty nienaznaczone religijnie, takie jak ateizm, agnostycyzm, humanizm świecki czy nowoczesne formy duchowości.

Zajęcia obejmują zagadnienia metodologiczne (nazwa, historia, przedmiot, metody religiologii, paradygmaty socjologiczny i psychologiczny), a także analizę podstawowych pojęć, takich jak religia, wiara, doświadczenie religijne, racjonalność, objawienie. Student/ka zapoznaje się z głównymi systemami religijnymi świata, ich podstawowymi założeniami oraz wpływem na kulturę i tożsamość zbiorową. Szczególny nacisk położony jest na rozumienie religii i światopoglądów w kontekście aktualnych zjawisk społecznych, takich jak pluralizm, sekularyzacja, fundamentalizm, synkretyzm czy duchowość postmodernistyczna.

Refleksja prowadzona jest z perspektywy metareligijnej, co umożliwia nabycie kompetencji w zakresie naukowego, a zarazem dialogicznego podejścia do tematu religii i światopoglądów. Studenci uczą się rozpoznawać i analizować systemy wartości obecne w otaczającym ich społeczeństwie, a także lepiej rozumieć własną tożsamość religijną w relacji do innych stanowisk światopoglądowych.

W kontekście specjalności biblijno-pastoralnej, przedmiot ten służy rozwijaniu umiejętności:

- analitycznego myślenia w zakresie porównania religii i światopoglądów,

- dialogu międzyreligijnego i międzyświatopoglądowego, prowadzonego w duchu szacunku i kompetencji,
- stosowania doktryny chrześcijańskiej w aktualnym kontekście kulturowo-społecznym.

Wiedza zdobyta na tym kursie wspiera także inne obszary edukacji teologicznej: hermeneutykę biblijną (poprzez kontekstualizację Biblii wśród innych tekstów religijnych), filozofię religii (poprzez refleksję nad istotą i uzasadnieniem wiary) oraz apologetykę (poprzez pogłębione zrozumienie miejsca chrześcijaństwa w świecie różnorodnych przekonań i postaw).

Emisja głosu – Zajęcia z przedmiotu zostały podzielone na dwie części. Pierwsza część zapewnia studentowi wiedzę dotyczącą budowy aparatu mowy, układu oddechowego i jego funkcji, higieny posługiwania się głosem. Przygotowuje go także do stosowania zasad poprawnej i starannej wymowy oraz stosowania odpowiedniej profilaktyki zaburzeń w obrębie aparatu głosu. Druga część zajęć ma charakter warsztatowy i dotyczy poznania i praktycznego zastosowania umiejętności posługiwania się głosem. Jest to także praktyczna praca nad tekstem mówionym i formą jego przekazu.

Metodyka pisania pracy naukowej – Przedmiot „Metodyka pisania pracy naukowej” ma na celu praktyczne przygotowanie studentów do samodzielnego tworzenia tekstów akademickich: od prostych prac zaliczeniowych i artykułów, aż po kompleksową pracę dyplomową. W przeciwieństwie do ogólnej metodologii badań naukowych, kurs koncentruje się na konkretnych umiejętnościach warsztatowych, niezbędnych w toku studiów teologicznych, a także przy realizacji projektów badawczych i popularyzatorskich.

Studenci zapoznają się z zasadami formułowania tematu, stawiania problemów badawczych, pracy z literaturą przedmiotu, przygotowywania przypisów i bibliografii, a także z regułami redakcji i stylu akademickiego. Omówione zostaną również różne typy tekstów naukowych (esej, artykuł, recenzja, referat, praca dyplomowa), zasady logicznego argumentowania, stosowania poprawnej terminologii oraz prezentacji wyników pracy w sposób przejrzysty i zgodny z wymaganiami formalnymi.

Przedmiot ma charakter praktyczny: oprócz wprowadzenia teoretycznego, studenci wykonują szereg ćwiczeń pisemnych i projektowych, które pomagają im doskonalić warsztat oraz rozwijać kompetencje przydatne nie tylko w środowisku akademickim, ale także w służbie kaznodziejskiej, edukacyjnej i publicystycznej. Zajęcia sprzyjają również ugruntowaniu nawyków samodzielnej, krytycznej analizy oraz odpowiedzialnego posługiwania się źródłami.

Celem kursu jest nie tylko podniesienie jakości prac studenckich, ale także wsparcie w procesie pisania pracy licencjackiej oraz zachęcenie do dalszego rozwoju naukowego.

2.2. Moduł językowy

Język hebrajski – Bóg, o którym świadczy Pismo Święte jest Bogiem, który objawił się w historii i doświadczeniu poszczególnych ludzi, narodu Izraela oraz w inkarnacji Syna Bożego. Wybrał także konkretny język, w którym zostały zapisane Prawo, Prorocy i Pisma (Tanach). Język ten, jak każdy inny, ma swoje reguły gramatyczne, idiomy, swą specyfikę, które wyrażają myśl ludzką, jest jednak językiem szczególnym, gdyż w niego „wcieliło” się Słowo Boże.

Zajęcia obejmują, w pierwszej kolejności, kurs gramatyki języka hebrajskiego biblijnego (na poziomie podstawowym) w formie wykładów i ćwiczeń. Kurs rozpoczyna się od wyjaśnienia zagadnień wstępnych dotyczących głównie pisowni i fonetyki języka hebrajskiego Biblii, poznania spółgłosek i samogłosek, struktury sylaby, nauki pisma i poprawnej wymowy, po czym następuje wyjaśnienie dalszych zasad gramatycz-

nych: morfologicznych i składniowych, co w dalszej perspektywie znacząco ułatwia prawidłową lekturę tekstów biblijnych oraz pracę ze słownikiem. Program pierwszego roku zakłada opanowanie pisowni i fonetyki oraz podstaw morfologii oraz poznanie wszystkich części mowy ze szczególnym naciskiem na odmianę czasownika.

Drugi rok obejmuje gramatykę języka hebrajskiego oraz lekturę oryginalnych tekstów Starego Testamentu. Część gramatyczna skupia się na uzupełnieniu wiedzy filologicznej dotyczącej języka hebrajskiego i jej zastosowania w praktyce. Temu też służy lektura oryginalnych tekstów Starego Testamentu. Te zajęcia poświęcone są głównie lekturze i analizie oryginalnego hebrajskiego tekstu Starego Testamentu z uwzględnieniem przekładów.

Nacisk kładzie się na dobre zrozumienie tekstu i umiejętność właściwego przekładu, zwracając uwagę na związki składniowe i frazeologiczne, charakteryzujące dany okres języka hebrajskiego. Lektura tekstów Starego Testamentu dotyczy przede wszystkim Biblii hebrajskiej, na początku czyta się głównie *Torę* czyli *Pięcioksiąg* i drugi dział, zatytułowany *Prorocy*, a następnie trudniejsze teksty ostatniego działu – *Pisma*. Główny nacisk kładzie się na teksty szczególnie istotne z adwentystycznego punktu widzenia.

Celem przedmiotu jest umożliwienie studentom opanowanie języka hebrajskiego w stopniu, jaki pozwoli im na samodzielną pracę z oryginalnym tekstem Starego Testamentu, jego szczegółową egzegezę oraz zrozumienie sposobu myślenia żydowskiego świata w starożytności.

Język grecki – Nauka przedmiotu język grecki Nowego Testamentu prowadzony jest w sposób systematyczny. Nauka zaczyna się od podstawowych zwrotów i najprostszych zdań, poprzez krótkie fragmenty tekstu zwanego, aż do części rozdziałów zawartych w Nowym Testamencie. Głównym celem nauki języka greckiego jest czytanie ze zrozumieniem Nowego Testamentu. Szczegółowe cele zostały ukierunkowane na: rozwijanie sprawności językowych poprzez poprawne czytanie tekstu, rozpoznawanie konstrukcji składniowych, dokonywanie transformacji gramatycznych, zapoznanie z terminologią pochodzenia greckiego, zapamiętywanie słownictwa nowotestamentowego, rozumienie tekstu Nowego Testamentu. Ponadto w grupie zaawansowanej możliwe będą ćwiczenia z tworzenia wypowiedzi, komentowania tekstu oryginalnego, analizy i interpretacji tekstów Nowego Testamentu. Wszystkie wskazane elementy mają wpłynąć na rozwój intelektualny, emocjonalny i moralny studentów.

Konwersatorium teologiczne w języku angielskim – kurs zaprojektowany, aby rozwijać kompetencje językowe i teologiczne studentów. Skupia się na krytycznym czytaniu i analizie tekstów teologicznych w języku angielskim, co pozwala na głębsze zrozumienie doktryn i idei teologicznych w ich międzynarodowym kontekście. Zajęcia promują aktywne uczestnictwo w dyskusjach, rozwijając umiejętności komunikacyjne w mówieniu i argumentacji. Celem jest nie tylko poprawa biegłości językowej w zakresie języka angielskiego, ale także rozwijanie zdolności do przemyślanej interpretacji i prezentacji myśli teologicznych w tym języku.

2.3. Moduł biblijny

Wstęp ogólny do Pisma Świętego – ma na celu ukazanie Biblii jako jedyne źródła objawienia oraz jej niezwykłości na tle starożytnej literatury pozabiblijnej. Przedmiot omawia istotne czynniki składające się na prawidłowe rozumienie Pisma Świętego takie jak: znajomość tła historycznego, geograficznego, archeologicznego i filologicznego Biblii. Ukazuje zręby filologii języków biblijnych, historię i topografię Palestyny. Przedstawia problematykę natchnienia i kanonu Pisma Świętego z uwzględnieniem różnic konfesyjnych. Przybliża Biblię jako dzieło Bosko-ludzkie przez pryzmat redakcji, rewizji tekstu, przekładów biblijnych i

krytyki tekstu. Zapoznaje z podstawowymi zasadami objaśniania tekstu biblijnego. Kształtuje umiejętności objaśnienia podstawowych kwestii związanych z Biblią.

Pięcioksiąg – W czasach panowania Imperium Rzymskiego wszystkie drogi prowadziły do Rzymu, tak w teologii biblijnej wszystkie drogi prowadzą do fundamentalnej części Pisma Świętego, zwanej Pięcioksięgiem. Tych pięć pierwszych ksiąg Biblii zwanych po hebrajsku Torą (hebr. *torah* - „instrukcja”, „prawo”) stanowią niezmienny punkt wyjścia dla większości (jeśli nie wszystkich?) zagadnień teologicznych. To właśnie one są głównym materiałem źródłowym poddanym szerokim studiom podczas tego przedmiotu.

W trakcie zajęć studenci będą wprowadzeni w najważniejsze zagadnienia wstępne, takie jak: autorstwo, czas powstania, źródła oraz tło historyczne ksiąg składających się na Pięcioksiąg. Studenci będą zapoznani ze stosownymi narzędziami służącymi do interpretacji tychże ksiąg. Będą mieli świadomość istnienia głównych problemów egzegetycznych. Jednak głównym celem przedmiotu jest poznanie i zrozumienie głównej narracji Pięcioksięgu i jej ważności dla dalszej narracji kanonu Pisma oraz teologii biblijnej. Dzięki temu, będą mogli docenić rolę Pięcioksięgu dla naśladowców Chrystusa, który zapowiadał, że „musi się spełnić wszystko, co jest napisane o mnie w zakonie Mojżesza, i u proroków, i w Psalmach” (Łk 24,44).

W trakcie zajęć studenci zostaną zapoznani z aktualnym stanem badań nad literaturą podmiotu. Efektem kształcenia będzie przygotowanie studentów do odpowiedzialnej interpretacji Pięcioksięgu oraz umiejętność wykorzystania jego treści w celach homiletycznych, dydaktycznych oraz ewangelizacyjnych.

Księgi historyczne Starego Testamentu – przedmiot ma na celu poznanie i zrozumienie dwunastu natchnionych ksiąg hebrajskich: Księgi Jozuego, Księgi Sędziów, Księgi Rut, Pierwszej Księgi Samuela, Drugiej Księgi Samuela, Pierwszej Księgi Królewskiej, Drugiej Księgi Królewskiej, Pierwszej Księgi Kronik, Drugiej Księgi Kronik, Księgi Ezdrasza, Księgi Nehemiasza oraz Księgi Estery. Kurs obejmuje analizę zagadnień wstępnych takich jak autorstwo, kontekst geograficzny, historyczny i kulturowy, które są kluczowe dla zrozumienia tekstu i jego przesłania.

Zajęcia mają na celu wyposażenie studentów w narzędzia niezbędne do samodzielnej analizy tekstów, z uwzględnieniem ich teologicznego znaczenia i wpływu na rozwój religijny i społeczny Izraela. Podczas kursu studenci będą mieli okazję do zgłębiania głównych motywów teologicznych oraz ich implikacji dla współczesnych wyzwań wiary i praktyki religijnej. Kurs wykorzystuje szeroki zakres metodologii badawczych, od historyczno-krytycznej analizy po podejścia literackie i teologiczne, co pozwala na wszechstronne i wielopłaszczyznowe podejście do badanego materiału.

Księgi dydaktyczne Starego Testamentu – przedmiot ma na celu ukazanie studentom zagadnień wstępnych (takich jak: autorstwo, tło geograficzne, historyczne i kulturowe, kanoniczność, krytyka tekstu, struktura i kompozycja, rodzaj literacki) oraz głównych myśli teologicznych (z uwzględnieniem akcentów mesjaniistycznych) pięciu natchnionych ksiąg hebrajskich: Księgi Hioba, Księgi Psalmów, Księgi Przysłów (Przypowieści), Księgi Koheleta (Kaznodziei Salomona), Księgi Pieśni nad Pieśniami

Celem wykładów jest także pomoc studentom w praktycznym zastosowaniu ponadczasowych myśli zawartych w tych starożytnych dziełach.

Księgi prorockie Starego Testamentu – przedmiot ma na celu ukazanie zagadnień wstępnych (takich jak: autorstwo, tło geograficzne, historyczne i kulturowe) oraz głównych myśli teologicznych dwunastu natchnionych ksiąg hebrajskich: Księgi Izajasza, Księgi Jeremiasza, Trenów, Księgi Ezechiela, Księgi Daniela oraz zbioru Dwunastu proroków mniejszych (Księgi: Ozeasza, Joela, Amosa, Abdiasza, Jonasza, Micheasza, Nahuma, Habakuka, Sofoniasza, Aggeusza, Zachariasza oraz Malachiasza).

Księga Daniela – przedmiot koncentruje się na jednej z najbardziej fascynujących ksiąg Starego Testamentu, która odgrywa kluczową rolę w kształtowaniu tożsamości i misji Kościoła Adwentystycznego. Księga Daniela, znana ze swojego unikalnego materiału profetycznego, rozciąga się od historycznych relacji z życia Daniela i innych postaci, których wiara została poddana próbom, aż po wizje dotyczące czasów ostatecznych.

Na zajęciach studenci będą analizować nie tylko historie z życia Daniela i jego współtowarzyszy, ale przede wszystkim skoncentrują się na prorocत्वach i wizjach zawartych w księdze, które mają fundamentalne znaczenie dla rozumienia eschatologii adwentystycznej. Przez szczegółowe badanie tekstu, kurs ma na celu nie tylko ugruntować zaufanie do Boga wśród studentów, ale także wzbudzić lub pogłębić wiarę, ujawniając jak prorocत्वa Daniela oświeclają plan Boży odnośnie historii i przyszłości ludzkości.

Zajęcia będą wykorzystywać metody hermeneutyczne i teologiczne specyficzne dla adwentystycznej interpretacji Biblii, co pozwoli studentom na dogłębne zrozumienie, jak Księga Daniela wpisuje się w szerszy kontekst biblijny i jakie ma implikacje dla współczesnej praktyki i doktryny Kościoła. Dzięki temu kursowi, studenci nie tylko zdobędą wiedzę na temat treści Księgi Daniela, ale również zrozumieją, jak ta wiedza wpływa na ich osobiste życie duchowe oraz służbę pastoralną i misyjną.

Ewangelie i Dzieje Apostolskie – Ewangelie kanoniczne są najważniejszym źródłem biblijnym ukazującym postać Jezusa historycznego oraz świadectwem wiary pierwszego Kościoła. Ich treść i orędzie stanowi fundament rozumienia Ewangelii Boga i dostarcza historycznych podstaw dla osobistej wiary całego Kościoła i poszczególnych wierzących.

Zasadniczym celem przedmiotu jest wprowadzenie studentów w zagadnienia wprowadzające czterech ewangelii oraz Dziejów Apostolskich, które stanowią drugą część Dwudziętego św. Łukasza. W ramach zajęć omówione zostaną także zagadnienia literackie, główne trudności egzegetyczne dotyczące tych pięciu pierwszych ksiąg Nowego Testamentu oraz zaprezentowana zostanie synteza teologii Mk, Mt, Łk – Dz oraz J.

Celem kursu jest także uświadomienie studentom szerokiej panoramy problematyki badań nowotestamentowych i wzbudzenie pragnienia dalszego rozwoju i pogłębiania studiów w zakresie interpretacji Pisma Świętego. Rozwój ten może dokonywać się poprzez dalsze poznawanie najnowszych osiągnięć biblistyki, kierowane i samodzielne uprawianie egzegezy przy wykorzystaniu szerokiej palety metod egzegetycznych, zapoznanie się z najnowszymi metodami literaturoznawstwa i szeroko rozumianym *milieu* czasów Nowego Testamentu. Wszystko to winno wpływać na świadomość potrzeby ciągłego rozwoju nie tylko intelektualnego, ale także duchowego.

Listy Pawła i List do Hebrajczyków – Przedmiot jest poświęcony wprowadzeniu do literatury epistolarnej związanej z Apostołem Pawłem, która stanowi większą część zbioru pism Nowego Testamentu. Głównym zagadnieniem badawczym przedmiotu są Listy Pawłowe oraz List do Hebrajczyków, który jest dziełem anonimowym. W związku z tym, studenci będą zapoznani ze starożytnymi praktykami epistolarnymi, sylwetką Apostoła Pawła oraz tłem historyczno-kulturowym jego działalności misyjnej i okolicznościami powstania listów. Zostanie zwrócona uwaga na literacką konstrukcję listów, ich retoryczny charakter, a nade wszystko ich teologiczne przesłania. Studenci będą zapoznani również z wachlarzem technik egzegetycznych służących interpretacji listów oraz zostaną uświadomieni, co do trudności interpretacyjnych oraz kontrowersji związanych z recepcją tekstów Pawłowych oraz Listu do Hebrajczyków. Dzięki temu będą świadomi głównych kierunków studiów nad ową literaturą oraz przygotowani do ich analizy i interpretacji w celach kerygmatycznych.

Listy powszechne Nowego Testamentu – Listy Powszechne stanowią zbiór siedmiu ksiąg Nowego Testamentu, będących z jednej strony materiałem historycznym, pozwalającym zapoznać się z problemami trapiącymi wczesny Kościół, a z drugiej – stanowiących wciąż żywe świadectwo wiary chrześcijańskiej. Zawarta w nich nauka jest czystym zapisem ewangelicznego przesłania, toteż studiowanie ich treści pozwala skonfrontować współczesne idee pojawiające się w różnych nurtach chrześcijańskich z wiarygodnym przesłaniem zestawionym przez Chrystusa.

Podstawowymi celami nauczania są: (1) Ukształtowanie umiejętności rozpoznawania w analizowanym materiale ewangelicznych treści; (2) Dostarczenie wiedzy biblijnej; (3) Pogłębianie umiejętności dokonywania poprawnej egzegezy tekstu biblijnego.

Realizacja tych celów wymaga od studentów: 1. Znajomości treści *Listów Powszechnych* w zakresie podstawowym; (2) Rozumienia kontekstu historyczno-kulturowego towarzyszącego powstawaniu *Listów Powszechnych*; oraz (3) Znajomości zasad interpretacji tekstu biblijnego obowiązujących w Kościele Adwentystów Dnia Siódmego.

Księga Objawienia – Apokalipsa Jana (Ap), pod wieloma względami, należy do fenomenów literatury biblijnej. W całym Piśmie Świętym ma wyłącznie jeden odpowiednik gatunkowy, starotestamentową apokalipsę – Księgę Daniela. Pewnego rodzaju paradoksem jest tytuł dzieła i recepcja samej księgi w wielowiekowej tradycji interpretacyjnej Kościoła. Apokalipsa (gr. *avpoka, luyij*) wskazuje na objawienie, odsłonięcie, czy też wyjawienie. Tytuł sugerowałby zatem uczytelnienie rzeczy niejasnych, niedostępnych. Księga stała się jednak symbolem tajemniczości i niezrozumiałości. Augustyn, w swym wiekopomnym dziele, *De civitate Dei*, pisał: „W księdze, zwanej Objawieniem, jest wprowadzić wiele rzeczy powiedzianych niejasno, by te ciemne miejsca ćwiczyły umysł czytającego” (XX, 17). Zestawienie tych słów z historią interpretacji Ap nasuwa wniosek, że ćwiczenia te nie zawsze okazywały się wystarczające. A efekty namysłu nad dziełem Jana, zamiast popychać ku głębszym poszukiwaniom, potrafiły zdeprymować niejednego czytelnika Pisma Świętego. Marcin Luter we wprowadzeniu do Ap z 1545 r. stwierdza: „Tak długo, jak ten rodzaj prorocstwa pozostaje bez wyjaśnienia i nie posiada pewnej interpretacji, jest prorocstwem zakrytym i głupim, i nie przyniosło jeszcze korzyści ani owoców, jakie miało dać chrześcijaństwu. Tak też to do tej pory było z tą księgą. Wielu próbowało swych sił, ale po dzień dzisiejszy nie osiągnęli żadnej pewności [co do jej poprawnego wyjaśnienia – A.G.], a niektórzy wtłaczali w nią masę głupot, które pochodziły z ich własnych głów. Z tego też powodu, że jej interpretacja jest niepewna, a znaczenie ukryte, my także, pozostawiliśmy ją aż do tego czasu” (WL 6:376). W istocie, nie tylko chrześcijańska starożytność i średniowiecze, ale także nowożytna reformacja nie mogły poszczycić się sensownymi komentarzami do Księgi Objawienia.

Zmiana sytuacji nastąpiła wraz z powstaniem nowych metod badawczych egzegezy biblijnej. Historyczno-krytyczna perspektywa, namysł nad rozumieniem dzieł literackich w ich oryginalnym kontekście, próby określenia *Sitz im Leben* całego gatunku, jak i samej Ap, rzeczowe studia dotyczące hermeneutyki Ap oraz określenia źródeł tekstu. Intensyfikacja badań intertekstualnych pomiędzy Księgą Objawienia a Starym Testamentem i pozabiblijną literaturą żydowską dostarczyły nowego, wartościowego budulca, z którego można było wznosić cenne konstrukcje egzegetyczne.

Kościół Adwentystów Dnia Siódmego od samych początków swego istnienia darzył apokaliptykę biblijną ogromną atencją. Nie dziwi więc, że studiom nad Ap poświęcano i poświęca się wielką uwagę. Przez wiele dziesięcioleci w nauczaniu Kościoła podpierano się ważnym komentarzem autorstwa Uriasza Smitha (*Daniel and the Revelation. The Response of History to the Voice of Prophecy. A Verse by Verse Study of these Important Books of the Bible*, Battle Creek 1897). Na nim zbudowana była także wykładnia flagowego dzieła biblijnego: *Seventh-Day Adventist Bible Commentary* (red. F. Nichol, t. VII, Hagerstown: Reviw and Herald, ²1980, s. 715-990). Istotnym wydarzeniem w kontekście adwentystycznej interpretacji Ap było utworzenie i

publikacja wyników pracy Daniel and Revelation Committee (*Daniel & Revelation Committee Series*, t. I – VII, Silver Spring: Biblical Research Institute, 1992). W kilkuletniej pracy komitetu poddano rewizji wiele wątków dotychczasowej egzegezy księgi. Efekty działalności DRC wprowadziły świeży powiew i ośmieliły adwentystycznych biblistów w poszukiwaniach rozwiązań, które w większym stopniu będą zakorzenione w samym tekście Ap.

W trakcie wykładów studenci będą mieli możliwość zapoznać się z bieżącym stanem wiedzy na temat tej ważnej dla adwentyzmu księgi. Zapoznają się z zagadnieniami introdukcyjnymi, hermeneutyką, egzegezą i syntezą teologiczną Księgi Objawienia. Będą mieli także możliwość ćwiczyć się w wykorzystaniu narzędzi egzegetycznych, jakie zdobyli we wcześniejszych etapach kształcenia.

Egzegeza Starego Testamentu – Egzegeza jest podstawowym sposobem badania Pisma Świętego. Głównym celem przedmiotu jest wzbudzenie pragnienia i przygotowanie studentów do samodzielnego uprawiania egzegezy starotestamentowych tekstów w celu nauczania ich orędzia. Biblistyka doczekała się wielu podejść i metod egzegetycznych. Najważniejsze z nich będą zaprezentowane studentom w celu ukazania podstawowych umiejętności analizy i interpretacji tekstów zgodnej z kanonami adwentystycznej hermeneutyki biblijnej. Celem egzegezy będzie odkrycie teologicznego nauczania danego fragmentu Pisma oraz podanie propozycji jego teraźniejszego zastosowania używając metod analizy literackiej zgodnie z podejściem hermeneutycznym zorientowanym na czytelnika, jednak równocześnie uwzględniając dane z analizy prowadzonej metodami zorientowanymi na autorze. Studenci będą również wprowadzeni w podstawowe zasady krytyki tekstu Starego Testamentu. Ten przedmiot będzie prowadzony zgodnie z założeniem, że studenci wykorzystają go w późniejszej służbie duszpastersko-katechetycznej, dlatego zostaną też podane ważne informacje, które ukarzą w jaki sposób wykorzystać egzegezę do tworzenia kazań ekspozycyjnych oraz inny materiałów służących do przekazywania biblijnego orędzia Biblii Hebrajskiej w chrześcijańskim nauczaniu.

Egzegeza Nowego Testamentu – Każda religia „księgi” musi zderzyć się z zasadniczym problemem dotyczącym tekstu, tj. problemem jego interpretacji. Dystans czasowy, kulturowy, językowy, jaki istnieje pomiędzy światem w którym zrodził się dany tekst, a rzeczywistością i kontekstem kulturowym współczesnego czytelnika, utrudnia proces poznawczy i domaga się wzmoczonego i świadomego wysiłku czynionego celem dotarcia do znaczenia treści przekazywanych w starożytnych dokumentach.

Wysiłkom poznawczym mającym na celu zbliżenie się do sensu wypowiedzi muszą kierować zasady, mające na celu zabezpieczenie krytycznego i odpowiedzialnego charakteru procesu interpretacyjnego. W ramach zajęć omówione zostaną zagadnienia dotyczące rozumienia tekstu z perspektyw współczesnego czytelnika, znajdującego się poza tekstem, w innym kontekście historyczno-kulturowym, który nie jest bezpośrednim adresatem tekstów biblijnych, ale ich „drugim” czytelnikiem. Omówione zostaną także historyczne i współczesne metody egzegezy biblijnej, poczynając od zasad egzegezy starożytnego judaizmu i chrześcijaństwa, poprzez chrześcijańską egzegezę doby średniowiecza i nowożytności, po współczesną metodologię egzegetyczną, w której tekst analizowany jest w dwóch zasadniczych ujęciach (diachronicznym i synchronicznym). Studenci zapoznają się z takimi narzędziami egzegezy, jak: krytyka tekstu, analiza literacka, analiza form, historia redakcji, analiza semiotyczna (semantyka, syntaksa, pragmatyka), analiza retoryczna, analiza narracyjna oraz analiza intertekstualna. Nauka metod egzegezy Nowego Testamentu dokonywana będzie przede wszystkim w oparciu o ćwiczenia z greckim tekstem Nowego Testamentu ze wskazaniem na praktyczne ich wykorzystanie w kontekście homiletycznym i duszpasterskim.

2.4. Moduł teologii historycznej

Judaizm okresu Drugiej Świątyni – znajomość żydowskiej historii i literatury stanowi ważny aspekt w poznaniu źródeł, które ukonstytuowały religię chrześcijańską. Okres tzw. Drugiej Świątyni (516/515 p.n.e.–70 n.e.), „pomiędzy Starym i Nowym Testamentem”, tworzy kontekst, w jakim żył i działał Jezus, apostołowie i w jakim zrodził się Kościół. Jego poznanie posiada niebagatelne znaczenie nie tylko dla religioznawstwa, ale także dla biblistyki i historii Kościoła w pierwszych wiekach. Umożliwia spojrzenie na orędzie nowotestamentowe z uwzględnieniem teologicznych presupozycji autorów, którzy wyrażali chrześcijańską naukę kategoriami teologii, w której byli ukształtowani. Uwzględnienie tego kontekstu, jako warunków konstytuujących myślenie wczesnochrześcijańskie, zmusza dziś nie tylko biblistów, ale także systematyków do ponownego namysłu i redefiniowania niektórych aspektów doktryny chrześcijańskiej.

W ramach przedmiotu omówione zostaną: (1) historia tego okresu; (2) ugrupowania i instytucje; oraz (3) literatura żydowska Drugiej Świątyni.

Historia Kościoła – przedmiot obejmujący omówienie historii chrześcijaństwa trwającej ponad dwa tysiące lat. Kościół był i pozostaje żywym i rozwijającym się organizmem. Znajomość jego historii stanowi jeden z rdzeni wiary. Przedmiot zakłada prezentację poszczególnych epok, zjawisk, ludzi żyjących w przestrzeni historycznej. Tworzy ona część światowego dziedzictwa historycznego i pokazuje stronę duchową cywilizacji ludzkiej.

Celem przedmiotu jest zdobycie wiedzy o Kościele na jego poszczególnych etapach oraz uzyskanie podstaw dla zrozumienia funkcjonowania Kościoła w XXI w. W obrębie zajęć omówione zostaną najważniejsze wydarzenia w historii Kościoła, we wczesnym chrześcijaństwie, średniowieczu, nowożytności i współczesności, które miały wpływ na jego obecny stan.

W tym kursie student/studentka uświadomi sobie szeroką perspektywę istnienia Kościoła w Europie Zachodniej oraz części Wschodniego kontynentu. Adekwatnie do omawiania poszczególnych zagadnień, będzie mógł poznać: decyzje soborów ekumenicznych, rozporządzenia imperatorów, życie biskupów, dokumenty prawne, modlitwy, dzieła pisane na przestrzeni historii związane z Kościołem, sztukę kościelną oraz codzienne życie zwykłych ludzi. Celem tego jest zestawienie kompletnego obrazu Kościoła w historii. Umożliwi to zrozumienie procesów kościelnych, buduje wiarę oraz poczucie tego, że jesteśmy częścią potężnego ciała Chrystusowego, o który On się troszczy.

Historia Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego – przedmiot ma na celu przybliżenie studentom ewolucji oraz kluczowych momentów w rozwoju tego wyznania, poczynając od jego korzeni w XIX-wiecznej Ameryce aż po współczesność. Kurs szczegółowo omawia początki ruchu adwentystycznego, który wyłonił się z szeroko zakrojonej tradycji millerystycznej, a następnie prześledzi rozwój teologiczny i organizacyjny Kościoła po Wielkim Rozczarowaniu w 1844 r.

Studenci dowiedzą się o kluczowych postaciach, takich jak Ellen G. White, jej wpływie na kształtowanie doktryn kościelnych oraz roli jej pism w życiu i misji Kościoła. Zajęcia poruszają także tematy związane z ekspansją międzynarodową i misyjną, adaptacją do różnych kultur oraz wyzwaniem, przed którymi stanął Kościół w XX i XXI w., w tym kwestie społeczne, etyczne i ekumeniczne.

Kurs wykorzystuje różnorodne metody nauczania, w tym wykłady, dyskusje, analizę tekstów źródłowych oraz projekty badawcze, które pozwalają studentom na zgłębianie historii i myśli teologicznej Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Celem zajęć jest nie tylko przekazanie wiedzy, ale również zachęcenie do krytycznego myślenia o tożsamości i przyszłości Kościoła w kontekście globalnych zmian religijnych i społecznych.

Teologia historyczna – Teologia historyczna jest samodzielną dyscypliną badawczą wymagającą intelektualnej elastyczności oraz interdyscyplinarności warsztatowej łączącej nauki historyczne, teologiczne, filologiczne z naukami o sztuce i filozofii. Upływ czasu, następstwo faktów, którymi zajmuje się historia nie są wolne od kontekstu intelektualnego, politycznego, zmian obrzędowych, powstawania i ginięcia instytucji oraz autorytetów intelektu i moralności danej epoki.

Cykl dydaktyczny rozpoczyna się w epoce antyku, biegnie przez średniowiecze i nowożytność XIX i XX w. Kończy go godzinna dyskusja moderowana stanowiąca podsumowanie zajęć. Podczas wykładu studenci i studentki zapoznają się z podstawowymi wiadomościami z zakresu historii Kościoła. Poznają okoliczności i procesy, które ukształtowały teologiczne, dogmatyczne, sakramentalne oraz strukturalno-dyscyplinarne oblicze Kościoła Zachodniego. Poznają również głównych przedstawicieli myśli chrześcijańskiej oraz ich poglądy. Niewielki zakres godzin sprawia, że wykład jest zaledwie sygnalizacją zagadnień, a tym samym inspiracją do samodzielnych poszukiwań i studiów związanych w wielowiekową przeszłością łacińskiej tradycji teologicznej. Zajęcia bazują na wybranych przez prowadzącego „kamieniach milowych” na historyczno-kościelnej osi czasu. Są one wyborem propozycją i mogą być dowolnie modyfikowane i zmieniane zależności od intelektualnych potrzeb czy preferencji słuchaczy. Celem wykładu jest pokazanie dziejów kościelnych jako nieustannego procesu, w którym przenikają się idee, polityka i rozgrywające się podówczas wydarzenia. Ukazane są również konflikty targające Kościołem od wewnątrz jak schizmy, herezje czy ruchy odnowy, które wpłynęły na recepcję lub odrzucenie koncepcji teologicznych, kształtowanie się szeroko pojętej ortodoksji i powstawanie coraz to nowych gałęzi czyli wspólnot chrześcijańskich wyrastających z jednego historycznego pnia.

2.5. Moduł teologii systematycznej

Wstęp do teologii – stanowi wprowadzenie w arkana teologii jako nauki. W programie nauczania stanowi on w związku z tym przygotowanie do szeregu przedmiotów, zajmujących się różnymi aspektami teologii na dalszych etapach studiów. Przedmiot zaczyna się od szerokiej analizy zagadnienia czym jest teologia. Przeanalizowane zostaną różne definicje po to, by uświadomić studentom zarówno pochodzenie i podstawowe założenia teologii, ale także różne perspektywy postrzegania czym jest i czym powinna być teologia. Wśród autorów, którzy posłużą nam jako fundament w zdefiniowaniu teologii wymienić można: Karl Barth, Wayne Grudem, Richard C. H. Lenski, D. L. Migliore, N. R. Gully i inni. Następnie omówiony zostanie podział teologii z odniesieniem do przykładów oraz źródła teologii (*loci theologici*) i to zarówno z perspektywy protestanckiej jak i katolickiej. Tu zwrócimy szczególną uwagę na Pismo Święte jako główne źródło teologii oraz na zagadnienie natchnienia. W kolejnej części zajęć zajmiemy się relacją teologii do innych nauk - zwłaszcza filozofii, a także kultury. Będziemy starali się stwierdzić na ile teologia jest zależna od innych nauk, takich jak właśnie filozofia, a na ile stanowić ona powinna odrębną dziedzinę badawczą. W ostatniej części zajęć skupimy się na krótkim szkicu z historii teologii, prowadzącym do lepszego zrozumienia współczesności.

Dogmatyka – dogmatyka, wraz z etyką, stanowi integralną część teologii systematycznej, tj. usystematyzowanego wykładu określonych doktryn chrześcijańskiej nauki. Stanowi zwieńczenie teologii, wychodząc bowiem z pozycji Pisma Świętego jako źródła teologii, z uwzględnieniem namysłu nad określonymi punktami doktryny w perspektywie historii rozwoju doktryn, wchodzi w bieżący kontekst życia Kościoła by zaktualizować i wyrazić na nowy, adekwatny sposób „stare” prawdy wiary.

Zajęcia z dogmatyki obejmują wprowadzenie do studiów teologicznych i głównych wykładni doktryn chrześcijańskich. Rozpoczynając studia z teologii studenci zwykle znajdują się na poziomie teologicznym szkoły sobotniej. Większość z nich jest nieukształtowana, jeśli chodzi o myślenie teologiczne. Brakuje także wiedzy dotyczącej szerszego kontekstu filozoficznego, kulturowego i historycznego, w którym rozwijała i

rozwija się teologia chrześcijańska. Nie są również świadomi różnych podejść do poszczególnych doktryn, zalet tych podejść i logiki, która się za nimi kryje.

Kurs z dogmatyki ma więc wiele celów. Pierwszym jest uświadomienie studentom i studentkom zakresu wykładu głównych doktryn chrześcijańskich i ich funkcji w ramach określonych systemów teologicznych wraz z praktycznymi implikacjami. Drugim celem jest przedstawienie najistotniejszych debat doktrynalnych między głównymi szkołami myślenia w chrześcijańskiej tradycji teologicznej. Cel trzeci – wskazanie powiązań między określonymi koncepcjami teologicznym a kontekstem filozoficznym, w którym się one rozwijały.

Etyka teologiczna – Etyka teologiczna (w tradycji katolickiej określana nauką moralną) stanowiła pierwotnie integralną część teologii systematycznej. Współcześnie wydziela się ją i zagadnienia dogmatyki i etyki są omawiane odrębnie. Namysł nad znaczeniem ludzkiego życia oraz jego praktyczną realizacją ujęty jest tutaj z perspektywy Objawienia (w odróżnieniu od etyki filozoficznej). W ramach zajęć przedstawione zostanie syntetyczne ujęcie zasad etycznych ujętych w Piśmie Świętym oraz próba ich aplikacji w nowo powstających wyzwaniach współczesnego świata. Kwestie te wymagają odwołania się do generalnych poglądów Biblii na temat Boga, człowieka i, w perspektywie teologii protestanckiej, znaczenia Bożej łaski w realizacji etycznych postulatów biblijnych. Od zasad ogólnych uczestnicy kursu przejdą następnie do wybranych zagadnień szczegółowych, które także zostaną potraktowane syntetycznie. Studenci/studentki będą mieli/miały możliwość zapoznania się z etycznym dyskursem dotyczącym takich zagadnień jak: etyka seksualna, bioetyka, i in.

Teologia pism Ellen G. White – przedmiot obejmuje szereg tematów koniecznych do zrozumienia pochodzenia, funkcji teologicznej, eklezjalnej i społecznej „ducha proroctwa” oraz miejsca, jakie pisma Ellen White powinny zajmować w ramach działalności Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. W tym celu studenci będą mieli możliwość poznania szeregu zagadnień związanych zarówno z teologiczną bazą działalności Ducha Świętego, zwłaszcza w zakresie natchnienia u proroków, jak i z biblijnym i historycznym zapisem samych wydarzeń związanych z działaniem „ducha proroctwa” w osobie Ellen G. White. Porównanie wizji, snów towarzyszących prorokom biblijnym z tymi, których doświadczyła Ellen G. White, także na podstawie sprawozdań świadków, pozwoli wskazać, że oddziaływanie Ducha Świętego w procesie natchnienia jest w obu przypadkach bardzo zbliżone. Z kolei analiza wypowiedzi samej Ellen White oraz badaczy jej dzieł pozwoli na postawienie wyraźnego rozgraniczenia między autorytetem Pisma Świętego a pismami Ellen White, wskazując na doktrynotwórczy charakter Biblii i pomocniczy cel pism proroczych. Ważnym działem zajęć jest omówienie zasad hermeneutycznych dotyczących pism Ellen White, to jest, jak ogólne reguły hermeneutyki Pisma odnoszą się do ducha proroctwa i na ile w związku z tym, pisma te mają autorytet w kontekście działalności Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. W tym celu poza omówieniem samych zasad oraz przykładów, wzięte pod uwagę zostaną także wybrane zdarzenia historyczne, aby wykazać fundamentalny wpływ Pisma Świętego na zasady wiary Kościoła. Przyjrzymy się ważnym wątkom w twórczości Ellen White, jak np. wielki bój, miłość i dobroć Zbawiciela. Omówiony zostanie także sposób, w jaki Ellen White interpretowała Pismo Święte. Autorytet jej pism posłuży nam jako podstawa do omówienia tego, jak ów głos przyczynił się do rozwoju Kościoła nie tylko w kontekście wzrostu liczebnego, ale także obranych kierunków rozwoju i strategii działania i korzyści wynikających z otwarcia Kościoła na to oddziaływanie (misja, zdrowie, edukacja, itp.). Na tej podstawie wskazana zostanie rola, jaką jej pisma powinny odgrywać dzisiaj. Ostatnim tematem zajęć jest kwestia krytyki dzieł i samej osoby Ellen White wraz z omówieniem wybranych elementów apologetycznych.

2.6. Moduł teologii praktycznej

Homiletyka – Kazanie jest unikalnym środkiem przekazu z uwagi na treść, cel i formę. Stąd konieczność zwracania uwagi na prawidłowy proces przygotowywania treści oraz właściwą ich prezentację. Ponieważ zasadniczym celem kazania jest budowanie wiary, więc homiletyka operuje w nader delikatnej materii ducha. Wprawdzie znajomość czysto psychologicznych metod oddziaływania na słuchaczy bywa przydatna, jednak osobom wygłaszającym kazania potrzeba głębszego doświadczenia duchowego, by posługując się tym pięknym narzędziem, wywołać pożądany skutek.

Duszpasterstwo – Przez pojęcie duszpasterstwa rozumiemy zorganizowaną religijną i moralną, a także opiekuńczo-wychowawczą działalność Kościoła, polegającą na służbie miłości, czyli diakonii.

Celem tej działalności jest duchowy i moralny rozwój wierzących, a tym samym wzrost Kościoła jako społeczności ludu Bożego. W Kościele adwentystycznym, w którym choć istnieje zorganizowane i profesjonalne duszpasterstwo sprawowane przez duchownych, służbę duszpasterską sprawują także wyznawcy zgodnie z ewangeliczną zasadą powszechnego kapłaństwa wierzących.

Celem kursu jest zapoznanie studentów IBP z biblijnymi i teologicznymi podstawami duszpasterstwa sprawowanego zarówno przez duchownych jak i wyznawców Kościoła, a także z głównymi funkcjami duszpasterstwa: informacyjno-poznawczą, kultowo-organizacyjną, społeczno-wychowawczą, a także misyjną.

Ważnym celem kursu jest też nabycie przez studentów podstawowych umiejętności duszpasterskich: prowadzenie wizyt i rozmów duszpasterskich, prowadzenie nabożeństw i obrzędów religijnych, a także szczególnej posługi duszpasterskiej jak: chrzest święty, ślub, błogosławienie dzieci, czy pogrzeb.

Poprzez ukazanie coraz nowszych wyzwań duszpasterskich jakimi w Kościele adwentystycznym stają się: służba dzieciom, duszpasterstwo więzienne, czy emigrantów, istnieje stała potrzeba poszerzania wiedzy i zdobywania nowych umiejętności koniecznych w realizacji duszpasterskiego powołania.

Duszpasterstwo dzieci i młodzieży – Przedmiot ma na celu przygotowanie studentów do odpowiedzialnej i kompetentnej posługi wśród najmłodszych członków Kościoła. Zajęcia koncentrują się na zrozumieniu duchowych, emocjonalnych i społecznych potrzeb dzieci oraz nastolatków, a także na wypracowaniu skutecznych metod wspierania ich rozwoju w kontekście wiary, Kościoła i rodziny.

W trakcie kursu omówione zostaną podstawy teologiczne i biblijne duszpasterstwa dzieci i młodzieży, a także zagadnienia związane z etapami rozwoju psychicznego, emocjonalnego i duchowego. Studenci zapoznają się z rolą lidera duchowego w pracy z młodymi ludźmi, ucząc się jednocześnie praktycznych umiejętności organizowania spotkań, nabożeństw, szkółek sobotnich, obozów, grup biblijnych oraz działań misyjnych i wychowawczych.

Szczególny nacisk położony zostanie na komunikację międzypokoleniową, budowanie relacji opartych na zaufaniu oraz reagowanie na kryzysy charakterystyczne dla okresu dojrzewania. Przedmiot uwrażliwia także na współczesne wyzwania, takie jak sekularyzacja, media cyfrowe, problemy tożsamościowe czy presja rówieśnicza, które mają wpływ na kształtowanie wiary i zaangażowania religijnego młodych ludzi.

Celem zajęć jest nie tylko przekazanie wiedzy, ale również kształtowanie postawy empatii, cierpliwości i duchowego przewodnictwa – kluczowych cech skutecznego duszpasterza dzieci i młodzieży. Dzięki połączeniu teorii z praktyką studenci będą lepiej przygotowani do pracy zarówno w lokalnych wspólnotach, jak i w ramach szeroko pojętej służby misyjnej.

Przedspecjalistyczna pomoc psychologiczna – Przedmiot wprowadza studentów w podstawy wiedzy i umiejętności niezbędnych do niesienia wsparcia osobom w trudnej sytuacji życiowej, kryzysie emocjonalnym

lub duchowym. Jako część teologii praktycznej, kurs ten ukazuje, jak istotne jest świadome i odpowiedzialne korzystanie z dorobku nauk społecznych – zwłaszcza psychologii – w kontekście służby duszpasterskiej.

Zajęcia obejmują zagadnienia takie jak: rozpoznawanie podstawowych trudności psychicznych, reagowanie na sytuacje kryzysowe, aktywne słuchanie, empatyczna komunikacja, granice pomocy oraz zasady współpracy ze specjalistami. Celem przedmiotu jest przygotowanie studentów do roli pierwszego kontaktu – osoby, która potrafi towarzyszyć, zrozumieć, wesprzeć i w razie potrzeby skierować do odpowiedniego specjalisty, zachowując przy tym szacunek dla duchowego wymiaru życia człowieka.

Kurs podkreśla znaczenie integracji wiedzy teologicznej z psychologiczną w praktyce duszpasterskiej oraz kształtuje postawę wrażliwości, uważności i odpowiedzialności w relacji pomocowej.

Misjologia – Przedmiot poświęcony jest pogłębionej refleksji nad naturą, celem i formami misji chrześcijańskiej w świetle Pisma Świętego, historii Kościoła oraz współczesnych wyzwań społeczno-kulturowych. Jako dyscyplina teologiczna, misjologia nie ogranicza się jedynie do praktyki głoszenia Ewangelii (ewangelizacji), lecz obejmuje znacznie szersze spektrum zagadnień, takich jak: antropologia misji, kontekstualizacja przesłania, dialog międzykulturowy, etyka misji, strategia rozwoju wspólnot kościelnych, a także współczesne modele misyjne.

Ewangelizacja, będąca bezpośrednim głoszeniem Dobrej Nowiny, stanowi jedno z kluczowych narzędzi misyjnych, lecz sama w sobie nie wyczerpuje całości zagadnienia misji. Misjologia analizuje i interpretuje działania misyjne w szerokim kontekście biblijnym, kulturowym i historycznym. Umożliwia również formułowanie świadomej strategii misyjnej, która nie tylko przekazuje treść Ewangelii, ale czyni to z wrażliwością na lokalne uwarunkowania, historię relacji międzyreligijnych, wyzwania globalizacji oraz potrzeby współczesnego człowieka.

Kluczową ideą przedmiotu jest zrozumienie misji jako nieustannego zadania Kościoła, które wymaga krytycznej autorefleksji, oceny skuteczności podejmowanych działań oraz dostosowania formy i języka do zmieniających się realiów społecznych i kulturowych. Misja nie jest jedynie działaniem zewnętrznym – to także pytanie o tożsamość wspólnoty wierzących i o jej gotowość do bycia znakiem Królestwa Bożego w świecie. Misjologia pomaga więc nie tylko w planowaniu działań, ale także w teologicznym rozeznaniu tego, co to znaczy być Kościołem misyjnym „tu i teraz”.

Zajęcia mają charakter interdyscyplinarny: łączą podejście teologiczne, biblijne i socjologiczne. Studenci poznają modele misji obecne w historii chrześcijaństwa, uczą się analizować aktualne wyzwania (sekularyzacja, migracje, pluralizm religijny) oraz rozwijać umiejętność formułowania kontekstualnych i etycznych strategii działania. Celem kursu jest nie tylko przekazanie wiedzy, ale również inspirowanie do misyjnego stylu życia i służby w duchu Chrystusa – z pokorą, wrażliwością i odwagą.

Wzrost Kościoła – Kościół powołany został przez Pana Boga nie tylko do istnienia, ale również do nieustannego i wielopłaszczyznowego rozwoju.

Celem przedmiotu jest przedstawienie studentom rozwoju Kościoła jako Bożej woli dla niego, oraz biblijnych celów Kościoła, który tą Bożą wolę realizuje. Ważnym celem jest także ukazanie roli wyznawców i przywódców we wzrastającym się Kościele szczególnie w oparciu o przykład i metody służby Jezusa Chrystusa.

Istotnym celem kursu jest także dogłębne przedstawienie najważniejszych zasad decydujących o prawdziwym i wielowymiarowym wzroście Kościoła, zarówno jako Kościoła ogólnościowego, ale nade wszystko rozumianego jako pojedynczy lokalny zbor. Omówione zostaną zagadnienia mówiące nie tylko o tym, co

warto czynić, aby Kościół wzrastał, ale także co czynić, by Kościół nie był tym który maleje tracąc swą duchową jakość i liczbę wyznawców, a także zagadnienia dotyczące służby na rzecz osób odchodzących z Kościoła.

Celem kursu jest również zainspirowanie studenta do właściwej aktywności na rzecz rozwoju zboru, do którego należy i pomoc w odnalezieniu swego miejsca w służbie.

Przywództwo – Przedmiot ma na celu rozwinięcie kompetencji w zakresie prowadzenia wspólnoty kościelnej w sposób odpowiedzialny, służebny i zakorzeniony w wartościach ewangelicznych. W ramach teologii praktycznej kurs ten skupia się na duchowym wymiarze przywództwa, a jednocześnie odwołuje się do współczesnych koncepcji zarządzania, komunikacji i budowania zespołu, wypracowanych w naukach społecznych i organizacyjnych.

Podczas zajęć omawiane są różne modele przywództwa występujące w Piśmie Świętym i historii Kościoła, a także ich zastosowanie we współczesnych realiach duszpasterskich. Szczególny nacisk kładziony jest na etyczne i relacyjne aspekty przewodzenia, takie jak autentyczność, odpowiedzialność, rozwiązywanie konfliktów, inspirowanie do wzrostu oraz umiejętność podejmowania decyzji w duchu modlitwy i rozeznania.

Celem przedmiotu jest kształtowanie liderów duchowych, którzy potrafią prowadzić innych z pokorą, mądrością i wrażliwością na potrzeby wspólnoty. Studenci zdobywają nie tylko wiedzę, ale też uczą się refleksji nad własnym stylem przywództwa i jego zakorzenieniem w osobistej relacji z Bogiem oraz w misji Kościoła.

Formalno-prawne aspekty funkcjonowania Kościoła – Przedmiot stanowi praktyczne wprowadzenie do zagadnień związanych z organizacją, strukturą i funkcjonowaniem Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w świetle obowiązujących przepisów prawa państwowego oraz regulacji wewnętrznych wspólnoty wyznaniowej. Kurs ten jest elementem teologii praktycznej, wspierając przyszłych duchownych i liderów kościelnych w świadomym i odpowiedzialnym pełnieniu ich funkcji administracyjnych i duszpasterskich.

W ramach zajęć omawiane są podstawy prawa wyznaniowego w Polsce, w tym ustawa o stosunku państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego, kwestie rejestracji zborów, zasady reprezentacji kościelnej, statut Kościoła, a także kompetencje i odpowiedzialność urzędów kościelnych na różnych poziomach organizacyjnych. Szczególna uwaga poświęcona jest także regulacjom dotyczącym funkcjonowania zborów, zasadom prowadzenia dokumentacji, zarządzania majątkiem, a także zagadnieniom związanym z finansowaniem działalności Kościoła.

Celem przedmiotu jest nie tylko przekazanie wiedzy o strukturze i przepisach, ale również kształtowanie postawy szacunku wobec prawa, przejrzystości działania oraz odpowiedzialności wobec wspólnoty i społeczeństwa. Studenci uczą się, jak zintegrować duchową służbę z wymogami organizacyjnymi i administracyjnymi, by sprawnie i etycznie pełnić powierzone im funkcje w Kościele.

2.7. Moduł psychologiczno-pedagogiczny

Psychologia ogólna – przedmiot obejmuje prezentację głównych szkół i tradycji psychologicznych a także obowiązującej w niej metodologii. Treść programowa obejmuje następujące działy:

- początki psychologii naukowej, jej oddzielenie się od filozofii, przyjęcie nowej metodologii,
- analiza czterech wielkich tradycji myślowych: psychoanalizy, behawioryzmu, psychologii poznawczej, psychologii humanistycznej,
- analiza kluczowych tematów współczesnej psychologii: psychologia osobowości, różnice indywidualne, psychologia społeczna, psychopatologie

Psychologia społeczna – Psychologia społeczna to przedmiot z pogranicza psychologii i socjologii, dotyczący w bardzo bezpośredni sposób życia i funkcjonowania każdego człowieka. Przedmiotem zainteresowania tej dyscypliny naukowej są szeroko rozumiane relacje międzyludzkie i prawa rządzące funkcjonowaniem jednostki w społeczeństwie oraz wpływ wywierany przez otoczenie na jej emocje i podejmowane decyzje.

Celem kursu jest zapoznanie studentów z historią dyscypliny oraz najważniejszymi eksperymentami z zakresu psychologii społecznej, stanowiącymi podwalinę dla współczesnych badań i kształtowania teorii funkcjonowania społecznego człowieka. Podczas zajęć omówione zostaną podstawowe teorie i praktyczne implikacje dotyczące zakresu potrzeb społecznych człowieka, atrakcyjności interpersonalnej, postrzegania społecznego, dynamiki procesów grupowych, a także przyczyn agresji i uprzedzeń społecznych.

W trakcie zajęć i podczas pracy własnej związanej z przedmiotem każdy ze studentów będzie miał możliwość przeprowadzania pogłębionej analizy współcześnie występujących zjawisk społecznych, kontekstu psychologicznego dokonujących się przemian społecznych i ich wpływu na codzienne funkcjonowanie człowieka jako jednostki.

Psychologia rozwojowa – Psychologia rozwoju zajmuje się opisywaniem i wyjaśnianiem różnych obserwowanych u ludzi wzorów ich rozwoju. Podstawowym obszarem jej analiz jest temat zmian zachodzących w jednostce i jej społeczno-kulturowym otoczeniu, ujęty w perspektywie upływającego czasu.

Istotą przedmiotu jest umożliwienie studentom nabycia dostępnej wiedzy na temat rozwoju człowieka w cyklu życia tak, by potrafili rozpoznawać czynniki korzystnie i niekorzystnie wpływające na przebieg rozwoju oraz rozumieć wzajemne związki między jego przebiegiem, a kontekstem społeczno-kulturowym człowieka, a tym samym byli zdolni wykorzystywać tę wiedzę w praktyce życia codziennego, zawodowego oraz kościelnego.

Aby zrealizować ten cel, studenci zostaną zapoznani z podstawowymi pojęciami i metodami badawczymi psychologii rozwojowej oraz najważniejszymi teoriami rozwoju człowieka. Kurs obejmować będzie również szczegółowe zapoznanie się z prawidłowościami rozwoju oraz zmianami rozwojowymi występującymi w następujących po sobie etapach rozwojowych ludzkiego życia.

Celem kursu jest również inspirowanie i ukierunkowywanie dalszego poszukiwania wiedzy na temat teoretycznych oraz praktycznych zagadnień dotyczących rozwoju człowieka w cyklu życia.

Pedagogika ogólna – Przedmiot ma za zadanie wprowadzić studentów w fundamentalne koncepcje i teorie edukacyjne, które są niezbędne do efektywnej pracy w sferze pastoralnej i katechetycznej. Kurs skupia się na rozwijaniu umiejętności pedagogicznych, które mają kluczowe znaczenie dla liderów duchowych i nauczycieli religii w kontekście kościelnym i społecznościowym.

Studenci zaznajomią się z różnymi metodami nauczania, teoriami uczenia się oraz strategiami pedagogicznymi, które są skuteczne w szerokim zakresie grup wiekowych i społecznych. Kurs podkreśla znaczenie zrozumienia psychologicznych aspektów rozwoju człowieka oraz różnic indywidualnych, co pozwala na bardziej świadome i empatyczne podejście do edukacji religijnej i duchowej formacji.

Znaczenie pedagogiki ogólnej dla pracy pastoralno-katechetycznej jest wielowymiarowe. Zrozumienie procesów edukacyjnych pozwala na efektywniejsze planowanie i prowadzenie zajęć katechetycznych, warsztatów, rekolekcji oraz innych form działalności edukacyjnej, które są dostosowane do potrzeb i oczekiwań różnych grup wiekowych i kulturowych. Kurs przygotowuje przyszłych liderów do tworzenia środowisk wspierających wzrost duchowy i intelektualny, co jest istotne w kontekście misji kościelnej.

Podczas zajęć dużą rolę odgrywa również nauka o efektywnym komunikowaniu się i budowaniu relacji, co jest nieodzowne w pracy każdego pastora i katechety. Kurs zwraca uwagę na etyczne aspekty edukacji oraz na konieczność poszanowania godności każdego uczestnika procesu edukacyjnego. Poprzez połączenie teorii

pedagogicznych z praktycznymi umiejętnościami, kurs Pedagogika ogólna stanowi solidne fundamenty do prowadzenia skutecznej i odpowiedzialnej służby pastoralnej i katechetycznej.

Pedagogika społeczna – Pedagogika społeczna, zajmując się relacją człowiek – środowisko – wychowanie ma na celu zarówno diagnozę środowiskowych uwarunkowań procesów wychowania i rozwoju, podnoszenie poziomu intencji wychowawczych w środowisku życia, jak i organizowanie instytucji/środowisk wychowania o charakterze profilaktycznym oraz kompensacyjnym.

Celem wykładów i pracy własnej studenta jest zapoznanie ich ze specyfiką i problematyką pedagogiki społecznej, jej podstawami teoretycznymi oraz współczesnym dyskursem jej dotyczącym, a także analiza najważniejszych środowisk wychowawczych i problemów społeczno-edukacyjnych współczesnego świata.

Tematyka zajęć obejmuje cele i zadania pedagogiki społecznej, prekursorów powstania pedagogiki społecznej jako dyscypliny, naturalne i intencjonalne środowiska wychowawcze, wybrane dziedziny aktywności człowieka, zagrożenia globalne i lokalne oraz sytuacje ryzyka dla jednostek, grup czy środowisk, w tym mass-media. Praca własna studentów to przede wszystkim zadania pisemne do wykonania na podstawie proponowanej literatury.

Psychospołeczne aspekty funkcjonowania ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi – W *Konwencji o prawach dziecka*, którą Polska ratyfikowała w 1991 roku, a także na mocy Ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. *Prawo oświatowe* została zapewniona uczniom z niepełnosprawnością możliwość pobierania nauki we wszystkich typach szkół, zgodnie z indywidualnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi. Możliwe zatem, iż absolwent specjalności pedagogiczno-katechetycznej stanie przed wyzwaniem dostosowania wymagań edukacyjnych do możliwości psychofizycznych uczniów z różnego rodzaju niepełnosprawnością.

Celem kursu jest zapoznanie studenta ze specyfiką funkcjonowania psychospołecznego osób zmagających się z: całościowym zaburzeniem rozwoju (autyzm, Zespół Aspergera), niepełnosprawnością w zakresie ruchu, w tym z afazją, słuchu, wzroku a także niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim. Szczególny nacisk zostanie położony na trudności szkolne, z którymi przychodzi się zmierzyć uczniom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w celu zwrócenia uwagi na konieczność zaprojektowania dla nich odpowiedniego dostosowania podczas zajęć religii. Kolejnym celem realizowanego przedmiotu jest rozbudzenie u studentów ogólnej wrażliwości pedagogicznej na potrzeby i możliwości uczniów, która przyczyni się do ich rozwoju kompetencji zawodowych.

Pedagogika rodziny – zajęcia mają na celu zapoznać studentów ze specyfiką rodzinnego środowiska wychowawczego, jego zadaniami, jak i dysfunkcjami. Mają przygotować studentów do pracy ze środowiskiem rodzinnym uczniów, do właściwej diagnozy problemów związanych z dysfunkcją rodziny i formami pomocy zarówno dzieciom, jak i dorosłym – w rodzinie.

Celem przedmiotu jest zdobycie wiedzy na temat funkcjonowania rodziny jako środowiska wychowawczego. Sytuacja ucznia w szkole w dużej mierze jest konsekwencją jego sytuacji rodzinnej. Nauczyciel, a szczególnie katecheta powinien zdawać sobie sprawę z ważności środowiska rodzinnego w procesie dydaktycznym i wychodzić naprzeciw potrzeb swoim uczniów, wynikających ze specyfiki ich tegoż środowiska.

Podczas zajęć studenci zapoznają się z definicjami środowiska rodzinnego, typologią rodzin, funkcjami środowiska rodzinnego oraz z przejawami dysfunkcyjności rodziny i sposobami pomocy dziecku i rodzinie w sytuacji, w której rodzina boryka się z takimi problemami jak: uzależnienia, choroba przewlekła, choroba psychiczna, przemoc, rozwód oraz żałoba.

Celem przedmiotu jest także pogłębiona refleksja nad przemianą środowiska rodzinnego na przestrzeni wieków i próba usystematyzowania wiedzy na temat współczesnej rodziny europejskiej, jej form oraz problemów.

Pedeutologia – treści kształcenia: nauczyciel zawód czy misja, orientacje pedagogiczne w badaniu nauczyciela, ujęcie osobowościowe (cechy), ujęcie funkcjonalne (czynności zawodowe), zmienność i stałość funkcji zawodowych nauczyciela, charakterystyka cech działania nauczycielskiego: pewność i wątpliwość, autonomiczność działań, etyka, sprawności komunikacyjne, interpretacyjne, generowanie wiedzy, ambiwalencja roli zawodowej, interakcje uczeń-nauczyciel, efektywność tych interakcji (samoocena, samoakceptacja nauczyciela, wytworzony przez nauczyciela obraz ucznia), rola teorii w działaniu pedagogicznym, teoria akademicka a teoria osobista, rodzaje nauczycielskiego profesjonalizmu, kontrowersje wokół kwalifikacji pragmatycznych, tożsamość nauczycieli, dynamika rozwoju zawodowego.

Efekty kształcenia – kompetencje i umiejętności: Dochodzenie do rozumienia złożoności zjawisk wychowania, kształtowanie umiejętności odnoszenia teorii do praktyki, dochodzenie do osobistych znaczeń zdobywanej teorii, kształtowanie zdolności namysłu, refleksji nad działaniem.

Dydaktyka ogólna – Przedmiot i zadania dydaktyki: Dydaktyka ogólna i szczegółowa – podstawowe pojęcia, etymologia, przedmiot i zadania. Funkcje dydaktyki. Metody badań dydaktycznych. Systemy dydaktyczne: system J.A. Komeńskiego, J.J. Rousseaua, J.H. Pestalozziego, system herbartowski, system J.W. Dawida, system progresywny J. Deweya, system C. Freineta. Proces kształcenia: Cele, treści i zakres kształcenia ogólnego, Pedagogiczne teorie doboru treści kształcenia, Plany i programy nauczania, Modele kształcenia. Ogniwa procesu nauczania. Zasady nauczania. Metody i organizacja kształcenia: Metody nauczania, Formy organizacyjne kształcenia, Środki kształcenia. Planowanie pracy dydaktycznej. Składniki procesu kształcenia. Dydaktyczne problemy współczesności – niepowodzenia szkolne, nauczanie programowe.

Katechetyka – celem przedmiotu jest zdobycie wiedzy na temat teoretycznych podstaw katechetyki jako części teologii zajmującej się metodyką nauczania zasad wiary. Przedmiot ten pozwala studentom zapoznać się z definicją katechetyki i pojęciami pokrewnymi oraz przyjrzeć się specyfice nauczania religii jako przedmiotu realizowanego w ramach systemu edukacji. Podczas zajęć studenci mogą także zastanowić się nad rolą i zadaniami katechety, zapoznać się z etapami rozwoju religijnego człowieka i czynnikami warunkującymi ten rozwój. Istotnym elementem zajęć jest również zapoznanie studentów z filozofią edukacji adwentystycznej, podręcznikami do lekcji religii KADS oraz dokumentami warunkującymi nauczanie religii w RP, takimi jak: Nowa podstawa programowa nauczania religii KADS w RP dla ośmioletniej szkoły podstawowej oraz szkół ponadpodstawowych, Nowy program nauczania religii adwentystycznej w szkole lub punkcie katechetycznym, Przedmiotowe zasady oceniania katechezy adwentystycznej i kryteria oceniania.

2.8. Praktyki zawodowe

Praktyki pastoralne

Cele praktyk:

- nabycie przez studentów praktycznych umiejętności duszpasterskich;
- przygotowanie do pracy w zborach i ze zborami;
- krytyczna ocena i refleksja własnej pracy i organizacji pracy zboru;
- poszerzania i uzupełnianie wiedzy zdobywanej w toku studiów.

Zadania do wykonania w trakcie praktyk:

- student jest zobowiązany do prowadzenia studium biblijnego Szkoły Sobotniej;
- napisać konspekt kazania;
- wygłosić kazanie (przynajmniej jedno w semestrze);
- uczestniczyć w wizytach duszpasterskich wraz z pastorem;
- uczestniczyć w spotkaniach rady zboru;
- uczestniczyć w pracach komitetów zborowych (komitet Szkoły Sobotniej; komitet ewangelizacji; komitet młodzieży);
- prowadzić hospitowane studium biblijne przygotowujące do chrztu;
- uczestniczyć w inicjatywach misyjnych takich jak:
 - kolportaż;
 - wykłady ewangelizacyjne;
 - Expo Zdrowie;
 - programy odwykowe;
 - i inne działania prospołeczne i ewangelizacyjne.

Wymiar godzinowy praktyk pastoralnych:

- I rok – 60h
- II rok – 60h
- III rok – 60h

Praktyki pedagogiczno-katechetyczne

Cele praktyk:

- nabycie przez studentów/studentki umiejętności wychowawczych;
- przygotowanie do pracy z dziećmi i młodzieżą w różnych placówkach i instytucjach pedagogicznych;
- przygotowanie do pracy w charakterze nauczyciela religii;
- zapoznanie z programem nauczania religii w Kościele Adwentystów Dnia Siódmego w RP, z podręcznikami oraz dostępnymi pomocami dydaktycznymi;
- krytyczna ocena i refleksja nad procesem nauczania i wychowania;
- poszerzenie i uzupełnienie wiedzy zdobywanej w trakcie trzyletnich studiów.

Zadania do wykonania w trakcie praktyk:

- student/studentka ma za zadanie przeprowadzić lekcje religii w wymiarze 10 godzin lekcyjnych;
- każda przeprowadzona lekcja powinna być opisana w przygotowanym uprzednio konspekcie;
- konspekt lekcji ma zawierać wszystkie elementy procesu kształcenia (takie jak: cele dydaktyczne i wychowawcze, metody, środki dydaktyczne, treść, przebieg zajęć);
- student/studentka jest zobowiązany/zobowiązana do hospitowania 10 lekcji religii przeprowadzanych przez nauczyciela;
- każda hospitacja ma zostać poddana krytycznej analizie, która powinna zawierać spostrzeżenia, refleksje i uwagi studenta dotyczące poszczególnych elementów procesu kształcenia;
- przebieg praktyk ma być systematycznie dokumentowany w dzienniku praktyk;

- student/studentka ma za zadanie podejmowanie zajęć dydaktyczno-wychowawczych z dziećmi i młodzieżą pod okiem nauczyciela/wychowawcy oraz pomoc w prowadzeniu zajęć;
- zadaniem studenta/studentki jest także zapoznanie się ze specyfiką funkcjonowania placówki pedagogicznej, w której praktyki odbywa.

Przykładowe miejsca odbywania praktyk pedagogiczno-katechetycznych:

- Punkty katechetyczne Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego;
- Świetlice terapeutyczne;
- Świetlice środowiskowe;
- Placówki opiekuńczo-wychowawcze;
- Kolonie;
- Obozy;
- Imprezy okolicznościowe dla dzieci i młodzieży (z okazji Dnia Dziecka; Dnia Rodziny; półkolonie; lato w mieście).

Wymiar godzinowy praktyk pedagogicznych:

- I rok – 50h (w tym 10 godzin hospitacji lekcji religii i 10 godzin prowadzenia lekcji religii);
- II rok – 50h (w tym 10 godzin hospitacji lekcji religii i 10 godzin prowadzenia lekcji religii);
- III rok – 50h (w tym 10 godzin hospitacji lekcji religii i 10 godzin prowadzenia lekcji religii).

3. Pracownicy IT

3. Pracownicy IT

3.1. Kierownictwo IT

Dyrektor Instytutu Teologicznego – dr Adam Grześkowiak

Telefon: +48 661348416

E-mail: adam.grzeskowiak@wsth.pl

Dyrektor IT jest odpowiedzialny za kierowanie działalnością Instytutu i decydowanie we wszystkich sprawach instytutu niezastrzeżonych do kompetencji innych organów WSTH.

3.2. Rada IT

Zgodnie z Statutem WSTH, Art. 28, organem odpowiedzialnym za ogólne kierunki działalności IT jest Rada tegoż Instytutu, w skład której wchodzi obecnie:

1. dr Adam Grześkowiak (przewodniczący Rady, dyrektor IT),
3. dr Łukasz Romanowski (prorektor WSTH, wykładowca IT),
4. mgr Konrad Pasikowski (Dyrektor Departamentu Edukacji w przy Zarządzie Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w RP oraz wykładowca IT),
5. mgr Mateusz Krzesiński (wykładowca IT),
6. dr Beata Gebel (wykładowca IT),
7. Piotr Żyziński (przedstawiciel studentów IT WSTH).

Do kompetencji Rady należą: 1. Ustalanie ogólnych kierunków działalności Instytutu; 2. Uchwalanie planu studiów i programów nauczania; 3. Działanie na rzecz zapewnienia właściwych warunków oraz kierunków rozwoju kadry naukowej i dydaktycznej Instytutu; 4. Opiniowanie wniosków w sprawach zmian organizacyjnych Instytutu; 5. Opracowanie projektu regulaminu Instytutu; 6. Podejmowanie uchwał w sprawach przedłożonych przez Dyrektora Instytutu, Senat lub Rektora; oraz 7. Wyrażanie opinii społeczności Instytutu (zob. Art. 30).

3.3. Sekretariat IT

Sekretariatem IT kieruje lic. Dominika Dziedzic

godziny urzędowania:

poniedziałek-czwartek 10:00 – 15:00

tel. 696 975 001

e-mail: it@wsth.pl

Do zadań sekretariatu należą:

- obsługa studenta: telefonicznie, drogą e-mail oraz w wyznaczonych dniach i godzinach w biurze;

- zamieszczanie i aktualizacja w e-dziekanacie informacji dotyczących przebiegu studiów, planu zajęć, oraz aktualności;
- prowadzenie e-rekrutacji oraz udzielanie wszelkich z tym związanych informacji;
- przekazywanie informacji dotyczących planu zajęć wykładowcom;
- wprowadzenie wykładowców w pracę na platformie e-dziekanatu;
- przygotowanie dokumentacji podczas rekrutacji oraz egzaminów licencjackich, wystawiania zaświadczeń, dyplomów, legitymacji oraz innych dokumentów studentom/studentkom, pracownikom dydaktycznym oraz uprawnionym instytucjom;
- sporządzenia sprawozdań do GUSu oraz na potrzeby Senatu Szkoły i Rady Szkoły;
- realizacja zadań zleconych przez dyrektora Instytutu Teologicznego.

3.4. Wykładowcy IT

Staraniem kierownictwa IT jest, aby wykładowcy Instytutu posiadali jak najlepsze kwalifikacje, nie tylko w obszarze kompetencji twardych (w zakresie wiedzy i praktyki), ale również w kwestii właściwego tworzenia relacji w przestrzeni akademickiej i przekazu wiedzy. Chcielibyśmy także umożliwić studentom i studentkom współpracę z wykładowcami pochodzącymi z różnych środowisk kulturowych. Wierzymy, że międzynarodowy charakter grona pedagogicznego może stanowić jedną mocnych stron i zwiększać doświadczenie tych, którzy przygotowują się do posługi duszpasterskiej w coraz bardziej zróżnicowanym świecie.

Dr Beata Gebel (ur. 12 sierpnia 1978 w Gliwicach) – wieloletni nauczyciel i wykładowca akademicki. Absolwentka Akademii Pedagogiki Specjalnej w Warszawie (kierunek: resocjalizacja), Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie (kierunek: pedagogika religijna i etyka), Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej w Podkowie Leśnej (kierunek: teologia), Uniwersytetu Warszawskiego (Wydział Pedagogiczny, kierunek: Edukacja i reedukacja dzieci w wieku 3-9 lat). Od roku 2016 – doktor nauk społecznych na kierunku pedagogika. Od wielu lat dyrektor Sekretariatu Edukacji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego, organizatorka szkoleń i konferencji poświęconych nauczaniu, rodzinie, pracy dydaktycznej z dziećmi i młodzieżą. Prywatnie matka dwóch nastoletnich synów.

Telefon: 791 278 326

Email: beatabaron@wsth.pl

Dr Adam Grześkowiak (ur. 1981 r. w Kaliszu) jest absolwentem Instytutu Seminaryjno-Pastoralnego Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej (2005) oraz Wydziału Teologicznego Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie (2008). W latach 2009–2013 odbył studia doktorskie w ChAT, które ukończył uzyskując stopień doktora nauk teologicznych w specjalności biblistyka. Podstawę obrony stanowiła rozprawa: *Paratou.j po,daj Gamalih,l. Źródła i zastosowanie egzegezy rabinicznej w 1. Liście do Koryntian*, napisana pod kierunkiem ks. dra hab. Marka Jerzego Uglorza, prof. ChAT.

Dr Grześkowiak przez czternaście lat był związany zawodowo z Diecezją Wschodnią Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. W 2006 r. podjął pracę pastorską, początkową pełniąc służbę w okolicach Warszawy, w latach 2008–2014 w Siedlcach i Łukowie, a od 2014 r., po przeprowadzce do Białegostoku, objął funkcję seniora

Okręgu Podlaskiego i pastora lokalnych zborów. 30 czerwca 2019 r. Rada Szkoły powołała go na funkcję dyrektora Instytutu Teologicznego WSTH.

Jest wykładowcą Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej oraz Andrews University, w których wykłada Język grecki, Egzegezę Nowego Testamentu, Ewangelie i Dzieje Apostolskie oraz Apokalipsę Jana. W latach 2014–2016 był konsultantem przekładu Biblii Ekumenicznej. Jest autorem kilkunastu artykułów z obszaru biblistyki w czasopismach naukowych i popularnonaukowych oraz książek: *Grzech według trzech pierwszych rozdziałów Listu do Rzymian*, Podkowa Leśna 2009; „*U stóp Gamaliela...*” (Dz 22,3). *Zastosowanie metod egzegezy żydowskiej w Pierwszym Liście do Koryntian* (Biblica et Iudaica 6), Pelplin 2017. Jest także współredaktorem *Teologii Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego* (cz. 1, 2016; cz. 2., 2018) oraz redaktorem cz. 3, 2021 oraz autorem kilkunastu haseł w *Seventh-Day Adventist International Biblical-Theological Dictionary* (Biblical Research Institute) stanowiącego dodatek serii *Seventh-Day Adventist International Biblical Commentary*.

Telefon: +48 661348416

Email: adam.grzeskowiak@wsth.pl

Dr Łukasz Romanowski jest absolwentem Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej (teologia biblijna; 2010) oraz Wydziału Anglistyki Uniwersytetu Łódzkiego (1997). W roku 2003 uzyskał tytuł doktora nauk humanistycznych na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Kazania Johna Donne’a: ich aspekty teologiczne i literackie*. Przez szereg lat dr Romanowski był związany z Uniwersytetem Łódzkim, gdzie pracował wprawie jako doktorant a potem adiunkt na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Politologicznych w katedrze Studiów Brytyjskich i Krajów Wspólnoty Brytyjskiej. W tym okresie wykonywał szereg prac w kościele, działając jako starszy zboru, radny diecezji a potem radny kościoła. W roku 2010 podjął decyzję o podjęciu stałej pracy w Kościele. Na początku pracował jako ewangelista na terenie diecezji wschodniej KADS w Płocku, gdzie obok opieki nad zbozem i pracy ewangelizacyjnej, zajmował się też pierwszym centrum misyjnym w Polsce. Od końca 2012 roku pracuje w Wyższej Szkole Teologiczno-Humanistycznej jako kapelan, gdzie troszczy się o duchową atmosferę kampusu oraz wykonuje inne obowiązki związane z działalnością Szkoły, pełniąc m.in. rolę wykładowcy i koordynatora akredytacji. Dr Romanowski ma na swoim koncie szereg publikacji w kraju i za granicą związanych głównie z jego zainteresowaniami kazaniami i pismami religijnymi okresu renesansu i baroku, chociaż nie tylko, które ukazały się pod patronatem takich wydawnictw jak: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Universitas, Polska Akademia Umiejętności, Ossolineum, Peter Lang, i innych. Prywatnie jest mężem Kristine i ojcem dwu córek: Hani i Noemi. W IBP wykłada: Wstęp do teologii, Historię Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego, Teologię pism Ellen G. White oraz języka angielski (teologiczny).

Telefon: +48 501750799

Email: lukasz.romanowski@wsth.pl

Mgr Mateusz Krzesiński, urodzony w 1987 r. w Warszawie, jest absolwentem Instytutu Seminaryjno-Pastoralnego Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej (2010) oraz Wydziału Studiów Teologicznych Newbold College of Higher Education (2015). Obecnie prowadzi studia doktoranckie na Wydziale Religions and Theology na University of Manchester, specjalizując się w biblistyce Nowego Testamentu i literaturze wczesnego judaizmu. Pracę doktorską, poświęconą znaczeniu metafory „obrzezanie serca” w Rz 2,29, pisze pod kierunkiem Rylands Professor of Biblical Criticism and Exegesis Petera Oakesa oraz dra Andrew Boakye. Jest również członkiem Centre for Biblical Studies oraz British New Testament Society.

Pastor Krzesiński pełni funkcję sekretarza Diecezji Wschodniej Kościoła Adventystów Dnia Siódmego w Polsce oraz dyrektora sekretariatów Komunikacji i Mediów oraz Rodziny. W przeszłości pracował jako ewangelista i pastor w dwóch diecezjach kościelnych w Polsce. Od 2010 do 2012 roku był pionierem misji globalnej w Wyszku, a następnie kontynuował służbę w Siemianowicach Śląskich. W latach 2015–2019 pełnił funkcję pastora w Jastrzębiu-Zdroju, Rybniku i Żorach, a przez półtora roku był również dyrektorem Sekretariatu Rodziny w Diecezji Południowej.

Od 2016 r. jest wykładowcą WSTH, gdzie początkowo prowadził zajęcia z Teologii pism Ellen G. White. Obecnie wykłada Egzegezę Starego Testamentu, Pięcioksiąg, Listy Pawła, List do Hebrajczyków oraz Język grecki (I). Jest autorem kilku publikacji z zakresu biblistyki i teologii, w tym artykułów w monografiach konferencyjnych oraz słowniku biblijno-teologicznym (*Seventh-Day Adventist International Biblical-Theological Dictionary* (Biblical Research Institute)).

Telefon: +44 7546918447

Email: mateusz.krzesinski@wsth.pl

Dr hab. Andrzej P. Kluczyński, prof. ChAT – ur. w 1972 roku, doktor habilitowany nauk teologicznych w zakresie teologii biblijnej, prof. nadzwyczajny Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. W 1997 roku ukończył studia teologiczne na Chrześcijańskiej Akademii w Warszawie. W roku akademickim 1998/1999 studiował na Wydziale Teologii Ewangelickiej Rheinische Friedrich-Wilhelms-Universität w Bonn. W 2002 roku uzyskał stopień doktora na podstawie rozprawy *Koncepcja władzy w Izraelu powygnaniowym według Księgi Aggeusza i Protozachariasza*. W 2013 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie dorobku i monografii *„Księżę Pokoju” (Iz 9,5). Obraz monarchii izraelskiej w księgach prorockich Starego Testamentu* (Warszawa 2012). Odbывał wizyty naukowe i kwerendy biblioteczne na uniwersytetach Bar Ilan w Tel Awiwie, Tybindze, Oksfordzie i w Jewish Theological Seminary w Nowym Jorku. W 2018 roku uczestniczył w wykopaliskach w Mieście Dawida w Jerozolimie prowadzonych przez Uniwersytet w Tel Awiwie. W 2021 roku rozpoczął współpracę z Wyższą Szkołą Humanistyczno-Teologiczną w Podkowie Leśnej. Członek Gesellschaft für Evangelische Theologie i Wissenschaftliche Gesellschaft für Theologie. Zaangażowany w projekt egzegeza.pl. Jego zainteresowania badawcze dotyczą starotestamentowego profetyzmu i dialogu chrześcijańsko-żydowskiego. Autor trzech książek, około trzydziestu artykułów naukowych i blisko stu artykułów popularnonaukowych.

Email: andrzej.kluczynski@wsth.pl

Dr Paweł Matwiejczuk – (ur. 1976 r.) absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie i Akademii Wojsk Lądowych we Wrocławiu. Historyk, muzealnik, teolog ewangelicki, żołnierz rezerwy i strażak ochotnik. Uczeń prof. Marii Koczarskiej (magister historii UW) i prof. Janusza T. Maciuszki (doktor teologii ChAT). Akademicko związany przez pół dekady z Chrześcijańską Akademią Teologiczną, obecnie wykłada w Wyższej Szkole Teologiczno-Społecznej. Od 2023 r. uczy przedmiotu Teologia historyczna w Instytucie Teologicznym WSTH.

Jest autorem książek i artykułów dotyczących historii Kościoła powszechnego w średniowieczu, epoce renesansu oraz dziejów i obrzędowości wolnomularstwa. Opracował i wydał listy Filipa Melanchtona do Polaków: *Melanchtoniana polonica. Korespondencja Filipa Melanchtona z Polakami*, Berlin – Warszawa 2022.

Mgr Mariusz Maikowski jest absolwentem Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej w Podkowie Leśnej (teologia) oraz Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie (pedagogika religii i etyki). Od 34 lat służy jako pastor w Diecezji Wschodniej Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Rozpoczął swoją służbę w Siedlcach (1986–1993), a następnie pracował w Zamościu (1993–2000) i w Lublinie (2000–2017), gdzie też pełnił funkcję seniora okręgu lubelskiego. Od roku 2017 jest pastorem zboru stołecznego Kościoła Adwentystów oraz seniorem okręgu mazowieckiego. Od blisko 19 lat związany jest z Wyższą Szkołą Teologiczno-Humanistyczną, gdzie prowadził zajęcia z przedmiotów: biblistyka Nowego Testamentu, wstęp do teologii, etyka teologiczna, a obecnie powierzono mu wykłady z duszpasterstwa. Prywatnie jest mężem Iwony. Ma dwoje dzieci: Magdalenę i Daniela i dwóch wnuków: Aleksandra i Patryka.

Telefon: (+48) 509 393 931

Email: mariusz.maikowski@wsth.pl

Mgr Zbigniew Makarewicz (ur. 1963 w Pisz) jest absolwentem Seminarium Duchownego Kościoła Adventystów Dnia Siódmego w Podkowie Leśnej (1986). Jesienią tego roku rozpoczął służbę duszpasterską. Studia licencjackie ukończył w Wyższej Szkole Teologiczno-Humanistycznej im. Michała Beliny-Czechowskiego w Podkowie Leśnej, broniąc pracę pt. „*«Crux simplex» jako narzędzie męki Jezusa Chrystusa – analiza poglądu Świadków Jehowy*” (2001). Studia magisterskie ukończył na Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie, gdzie pod kierunkiem prof. dr hab. Zachariasza Łyko napisał, a następnie obronił pracę pt. „*Rok 1975 w profetyce Świadków Jehowy w ujęciu adwentystyczno-krytycznym*” (2006). W latach 2007, 2010 i 2011 prowadził wykłady biblijne dla środowisk polonijnych w Australii, Anglii i USA. Od wielu lat współpracuje z WSTH wykładając przedmioty związane z biblistyką, religioznawstwem i historią kościoła. W IBP wykłada: Wstęp ogólny do Pisma Świętego oraz Księgi dydaktyczne Starego Testamentu.

Prywatnie szczęśliwy mąż Mai i dumny ojciec dwóch przeuroczych dziewczyn: Mai i Natalii.

Telefon: 661 480-948

Email: zbigniew.makarewicz@wsth.pl

Mgr Marek Micyk, urodzony w 1979 roku w Katowicach, jest absolwentem Instytutu Seminaryjno-Pastoralnego w Wyższej Szkole Teologiczno-Humanistycznej oraz Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Służbę pastorską pełni od 2006 roku. W 2011 roku został powołany na dyrektora sekretariatu młodzieży przy Diecezji Wschodniej, a w 2014 przy Zarządzie Kościoła Adventystów Dnia Siódmego w RP. Od 2023 roku pełni funkcję dyrektora sekretariatu misji oraz dyrektora Ośrodka Radiowo-Telewizyjnego „Głos Nadziei”. Marek jest pasjonatem pracy z młodzieżą, sportu, turystyki oraz archeologii.

To człowiek, który nieustannie poszukuje nowych dróg i sposobów na inspirowanie innych do życia pełnego celu. Jest zaangażowany w wiele projektów, w tym „Rok dla Jezusa” oraz misje charytatywne i humanitarne. W szczególności skupia się na działalności na rzecz potrzebujących w Ukrainie oraz w Tanzanii, gdzie wspiera społeczności Masajów. Jego praca i zaangażowanie wnoszą pozytywną energię w liczne projekty w wymiarze lokalnym i międzynarodowym.

Telefon: 602 872 896

Email: marek.micyk@wsth.pl; marek.micyk@adwent.pl

Mgr Joanna Słonecka-Micyk (ur. 1985 r. w Gdyni) jest absolwentką Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego (2009) oraz studiów podyplomowych z Terapii Pedagogicznej oraz Wczesnego Nauczania Języka Angielskiego.

Jest wykładowcą Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej oraz członkiem Zarządu Szkół Towarzystwa Oświatowego Edukacja oraz nauczycielką edukacji wczesnoszkolnej i języka angielskiego.

Jest praktykiem i pasjonatką edukacji, której poświęca się w całości. Uczy dydaktyki ogólnej oraz pedeutologii.

Email: joanna.micyk@wsth.pl

Mgr Marta Mentz (ur. 1992 w Zabrze) jest absolwentką Instytutu Psychologii Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (jednolite studia magisterskie, 2015) oraz Wydziału Kompozycji, Interpretacji, Edukacji i Jazzu Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach (2018; studia pierwszego stopnia, kierunek edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej, specjalność: muzykoterapia).

Obecnie uzupełnia swoją edukację na studiach drugiego stopnia, kierunku edukacja muzyczna w zakresie sztuki muzycznej Akademii Muzycznej w Katowicach. Pogłębia swoje kwalifikacje również uczestnicząc w zagranicznych szkoleniach i warsztatach muzykoterapeutycznych (m. in. w School of Music na Uniwersytecie w Louisville, The Louis Armstrong Center for Music and Medicine w Nowym Jorku czy Nordoff Robbins Music Therapy Centre w Londynie).

Jej aktywność zawodowa poza WSTH obejmuje między innymi prowadzenie muzykoterapii indywidualnej oraz grupowej dla dzieci i młodzieży oraz prowadzenie zajęć muzycznych dla najmłodszych na terenie województwa śląskiego a także pracę z osobami dorosłymi na Dziennym Oddziale Rehabilitacji Psychiczej w Gliwicach.

Telefon: +48 517 170 910

Email: marta.naumiuk@wsth.pl

Mgr Konrad Pasikowski (ur. 1991 r. w Łasku) jest absolwentem Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej im. Michała Beliny-Czechowskiego w Podkowie Leśnej (2013), gdzie obronił pracę licencjacką, pisaną pod kierunkiem dra Igora Barona, pt.: *Elementy poselstwa trzech aniołów w Starym Testamencie* na kierunku teologia adwentystyczna, o specjalności *Seminaryjno-Pastoralnej*. Następnie ukończył studia magisterskie na kierunku pedagogika, o specjalności *Edukacja Wieku Dziecięcego*, na Uniwersytecie Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach, broniąc pracę dyplomową, pisaną pod kierunkiem dr hab., prof. UPH Sławomira Sobczaka, pt.: *Poziom kompetencji moralnych a nasilenie orientacji konsumpcyjnej młodzieży ponadgimnazjalnej* (2016).

Aktualnie mgr Konrad Pasikowski jest doktorantem Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, gdzie prowadzi badania w ramach przewodu doktorskiego pt.: *Archetyp relacji międzyludzkiej w*

myśli Antoniego Kępińskiego jako wzorzec relacji wychowawczej, pod kierownictwem dra hab., prof. APS Jarosława Gary. W ramach praktyk doktoranckich mgr Konrad Pasikowski prowadził ćwiczenia z przedmiotu *Podstawy pedagogiki* (2018/2019) oraz *Pedagogika porównawcza* (2019/2020). Ponadto jest autorem artykułów w naukowych czasopismach punktowanych oraz rozdziałów w monografiach recenzowanych z obszaru nauk pedagogicznych.

Zawodowo związany jest z Diecezją Wschodnią Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w RP, w której od 2014 r. służy jako pastor.

Inklinacje naukowe mgr. Konrada Pasikowskiego zogniskowane są wokół filozofii religii, teologii naturalnej, pedagogiki, metodologii badań pedagogicznych i hermeneutyki filozoficznej. Na co dzień jest mężem Marty, z którą dzieli zainteresowania naukowe, a także miłośnikiem zwierząt i muzyki jazzowej.

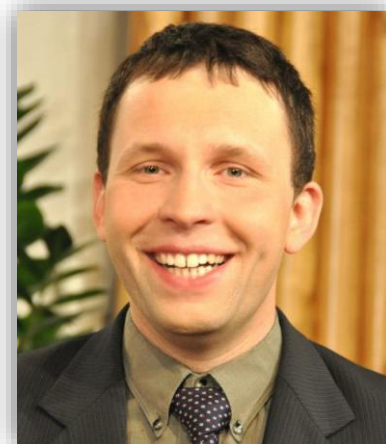
Telefon: +48 669 450 105

Email: konrad.pasikowski@wsth.pl

Mgr Dawid Polok. Urodził się w Bielsko-Białej, wyjątkowej części Europy zwanej Śląskiem. Przygodę z edukacją teologiczną rozpoczął w Wyższej Szkole Teologiczno-Humanistycznej w Podkowie Leśnej, a kontynuował w Andrews University w Berrien Springs (USA). Po ukończeniu zagranicznych studiów teologicznych powrócił do kraju i przez kilka lat pracował jako pastor oraz nauczyciel akademicki. Posiada również stopień inżyniera w dziedzinie informatyki. Obecnie pracuje jako nauczyciel oraz jako informatyk. Na co dzień spędza czas zgłębiając wiedzę teologiczną oraz wykorzystując nowe technologie w misji. Wraz z żoną Ewą mieszkają w Warszawie.

Telefon: 885 230 122

Email: dawid.polok@wsth.pl

Mgr Agata Preuss, pedagog wczesnoszkolny i przedszkolny, pedagog społeczno-rodzinny, trener edukacji outdoorowej, edukator przyrodniczo-leśny, autorka programów edukacyjnych oraz artykułów popularyzujących ideę przedszkoli leśnych, dyrektor i nauczyciel w Przedszkolu Leśnym Puszczyk w Białymstoku, inicjatorka powołania oraz koordynator działań Polskiego Instytutu Przedszkoli Leśnych.

Telefon: 733 884 988

Email: apreuss.puszczyk@dobraedukacja.edu.pl;
agata.preuss@wsth.pl

Mgr Taras Semeniuk (ur. 1992 r. w Czerniowcach) jest absolwentem Wydziału Historycznego Instytutu Historii Nowoczesnej Czerniowieckiego Uniwersytetu Narodowego im. Jurija Fedkowycza (studia magisterskie, 2012) oraz Instytutu Seminaryjno-Pastoralnego Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej (2017). W trakcie studiów pastoralnych wykonywał obowiązki przewodniczącego domu studenckiego Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej im. Michała-Beliny Czechowskiego.

Od 2016 r. jest związany zawodowo z Diecezją Wschodnią Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w RP i pełni służbę pastorską. W 2016 roku podjął pracę ewangelisty na terenie okręgu Mazowieckiego (Kozienice). Od 2018 roku jest pastorem stażystą wykonując posługę w okręgu lubelskim (Puławy). Jako nauczyciel akademicki Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej wykłada historię Kościoła oraz teologię historyczną. Prowadzi także kanał ewangelizacyjny: Connect Inspire Change (https://www.youtube.com/channel/UCdRXHK-0B4UrDzy8d_BRcQA).

Telefon: 730 107 463

Email: taras.semeniuk@wsth.pl

Mgr Andrzej Siciński urodził się 10 listopada 1962 roku w Łodzi.

Jeszcze jako uczeń szkoły średniej był jednym z założycieli Niezależnego Zrzeszenia Uczniów Szkół Średnich, organizacji o charakterze opozycyjnym wobec ówczesnych władz komunistycznych, powołanej do życia w 1981 roku.

W latach 1981–1987 studiował na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego, gdzie zdobył tytuł zawodowy magistra prawa, obronivszy pracę magisterską pt. *Postępowanie administracyjne w sprawach lokalnych*.

We 1984 roku został adwentystą dnia siódmego, członkiem zboru Łódź-Widzew, gdzie w kolejnych latach piastował urzędy: kierownika szkoły sobotniej, ewangelizacji, starszego zboru. W roku 1985 rozpoczął służbę kolporterską, którą pełnił aż do roku 1990. W 1985 zaczął również zaoczne studia w Seminarium Duchownym, które ostatecznie ukończył w 1991 roku.

Po ukończeniu studiów prawnych rozpoczął w roku 1987 pracę w Kościele Adwentystów Dnia Siódmego w Polsce na stanowisku zastępcy głównego administratora nieruchomości kościelnych, a po kilku miesiącach na stanowisku głównego administratora.

W latach 1988-1989 był członkiem komisji rządowo-kościelnej ds. przygotowania projektu ustawy o stosunku państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Polsce.

W roku 1989 został powołany do służby pastorskiej jako duchowny młodszy w zborze Łódź-Widzew w Diecezji Wschodniej. Brał aktywny udział w zakładaniu kolejnych zborów w Łodzi i okolicy – zboru w Zgierz, zboru Łódź-Górna i zboru Łódź-Śródmieście. W tym ostatnim był jego duszpasterzem. W 1997 roku został ordynowany. Służbę w obu łódzkich zborach zakończył w 1998 roku. W trakcie tej służby przygotował do chrztu około 90 osób.

W 1998 roku Zjazd Kościoła wybrał go na urząd sekretarza Kościoła. Od tamtego roku mieszka w Warszawie. Funkcję sekretarza Kościoła pełnił do 2003 roku. Przez dwa lata pełnił też w tym czasie funkcję dyrektora Sekretariatu Komunikacji przy Zarządzie Kościoła.

Od 2003 roku do chwili obecnej jest redaktorem naczelnym Wydawnictwa Znaki Czasu. Niezależnie od tego w tym samym roku powierzono mu też funkcję doradcy prawnego Kościoła, a od 2008 roku funkcję dyrektora Sekretariatu Spraw Publicznych i Wolności Religijnej przy Zarządzie Kościoła. Jako redaktor i autor opublikował jak dotąd około 700 artykułów.

Od roku 1991 związany w Wyższą Szkołę Teologiczno-Humanistyczną jako nieetatowy wykładowca m.in. przedmiotów prawnych i teologicznych.

Jest wieloletnim członkiem Polskiego Towarzystwa Prawa Wyznaniowego, skupiającego polskich wykładowców i specjalistów z zakresu prawa wyznaniowego. Opublikował kilka referatów w literaturze naukowej. Dwa razy w roku bierze udział w konferencjach naukowych poświęconych prawu wyznaniowemu.

Dwukrotnie odznaczony przez Prezydenta RP. W 2005 roku – Srebrnym Krzyżem Zasługi za działalność społeczną, prozdrowotną i wydawniczą. W 2019 – Krzyżem Wolności i Solidarności za działalność antykomunistyczną w latach 1981-1984.

Żonaty od 1983 roku. Ojciec dwojga dorosłych już dzieci i dziadek dwojga wnucząt. Z zamiłowania kochanek.

Mgr Piotr Stachurski (ur. 1972 r. w Ostrowcu Świętokrzyskim) jest absolwentem Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej (teologia) oraz Wyższej Szkoły Edukacji Zdrowotnej i Nauk Społecznych (pedagogika chrześcijańska)

Pastor Stachurski od 23 lat pracuje w kościele Adwentystów Dnia Siódmego. Pełnił służbę ewangelisty misyjnego rozpowszechniając literaturę adwentystyczną, misjonarza pracującego nad założeniem nowych zborów, pastora w różnych zborach, a także Sekretarza Diecezji Południowej oraz Przewodniczącego Diecezji Wschodniej.

Jest wykładowcą Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej od lat wykładając zagadnienia dotyczące misjologii, jednocześnie z zapałem osobiście podejmując różnorodne działania ewangelizacyjne i z przyjemnością angażując w nie wierzących, z radością oglądając ich duchowy wzrost w służbie dla Boga.

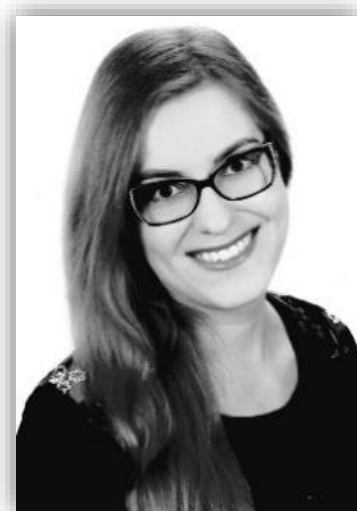
Prywatnie, mąż Renaty i ojciec Daniela oraz Julii.

Telefon: +48 668 484 418

Email: piotr.stachurski@wsth.pl

mgr Marta Trusewicz-Pasikowska (ur. w 1990 r. w Jeleniej Górze) jest absolwentką: Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej im. Michała Beliny-Czechowskiego w Podkowie Leśnej – licencjat, kierunek: teologia adwentystyczna, specjalność: seminaryjno-pastoralna (2012); Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie – magister, kierunek: pedagogika, specjalność: opiekuńczo-socjalna (2014); Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie – licencjat, kierunek: pedagogika specjalna, specjalność: terapia pedagogiczna, wczesne wspomaganie rozwoju (2018); Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach – studia podyplomowe, kierunek: edukacja i rehabilitacja osób z niepełnosprawnością intelektualną (2019).

Ukończyła także studia doktoranckie w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej na kierunku pedagogika, gdzie prowadziła zajęcia ze studentami (Kierunki pedagogiki współczesnej, Praca z grupą w pracy animatora). Mgr Trusewicz-Pasikowska jest autorką 20 publikacji naukowych (artykuły w punktowanych czasopismach naukowych, rozdziały w monografiach naukowych), a także osobą nieustannie poszerzającą swe kwalifikacje diagnostyczne i terapeutyczne z zakresu pedagogiki specjalnej.

W latach 2014–2019 uczyła religii w Szkole Podstawowej Nr 1 im. KEN w Siedlcach. W latach 2018–2019 była nauczycielem wspomagającym w Miejskim Przedszkolu Nr 21 z Oddziałami Integracyjnymi w Siedlcach. Od 2019 roku jest terapeutą pedagogicznym zatrudnionym przez Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną w Siedlcach oraz pedagogiem szkolnym w Niepublicznej Szkole Podstawowej Aleksander w Siedlcach.

Telefon: +48 516 498 011

Email: marta.pasikowska@wsth.pl

Mgr Klaudia Głowacka (ur. 1981 r. w Warszawie) jest absolwentką filologii polskiej na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (2005) oraz Studium Teologii Biblijnej Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej (2008).

Od trzynastu lat jest związana zawodowo z Wyższą Szkołą Teologiczno-Humanistyczną w Podkowie Leśnej, gdzie pracuje jako bibliotekarka, specjalista do spraw personalnych oraz wykładowca.

Telefon: 600 032 278

Email: klaudia.glowacka@wsth.pl

4. Zasady studiów w IT

4. Zasady studiów w IT

4.1. Uzyskanie zaliczenia i zasady oceniania

Oceny cząstkowe – na ocenę końcową z przedmiotu składają się elementy przedstawione w sylabusach, w części: *Wymagania związane z przedmiotem i procentowy wykaz punktów składających się na ocenę końcową.*

Ocena końcowa (dyplom) – na ocenę końcową studiów składają się następujące elementy: 1. średnia z ocen uzyskanych w trakcie całego programu studiów (60%); 2. Ocena z pracy licencjackiej (20%); 3. Ocena z egzaminu licencjackiego (20%).

Wyniki z zaliczeń przedmiotowych wpisywane w e-dziekanacie są zgodne z następującymi zasadami oceniania:

Ocena	Wartość liczbową	Skrót	Wartość procentowa
Bardzo dobry	5,0	bdb	91-100%
Dobry plus	4,5	db+	81-90%
Dobry	4,0	db	71-80%
Dostateczny plus	3,5	dst+	61-70%
Dostateczny	3,0	dst	50-60%
Niedostateczny	2,0	ndst	<50%

Ocena końcowa studiów jest zgodna z następującą zasadą oceny:

Ocena	Punktacja
Bardzo dobry	4,65– 5,0
Dobry plus	4,35 – 4,64
Dobry	3,90 – 4,34
Dostateczny plus	3,45 – 3,89
Dostateczny	3,00 – 3,44
Niedostateczny	Poniżej 3,0

4.2. Obecność na zajęciach

Od każdego studenta wymaga się regularnej obecności na wszystkich zajęciach, ćwiczeniach i innych spotkaniach akademickich. Jeśli nieobecność na zajęciach przekroczy 20% liczby godzin wykładowych z danego przedmiotu, wykładowca ma prawo do wystawienia oceny negatywnej. Trzy spóźnienia są równe jednej nieobecności.

Od wykładowców Instytutu Teologicznego WSTH oczekuje się prowadzenia dokumentacji obecności studentów. Program nauczania informuje studentów o wymaganiach dotyczących frekwencji na zajęciach.

Nieobecność usprawiedliwiona

Wykładowca ma obowiązek usprawiedliwienia nieobecności wynikającej z choroby. W takich przypadkach student jest zobligowany do przedłożenia zwolnienia lekarskiego. Usprawiedliwiona nieobecność nie zwalnia studenta z wypełnienia wszystkich obowiązków i zadań realizowanych w ramach programu nauczania danego przedmiotu. Nadrobienie materiału i/lub realizacja zadań dodatkowych jest ustalana indywidualnie z wykładowcą.

Spóźnienie/nieobecność wykładowcy

Wykładowcy są zobowiązani do pojawienia się na wykładach w ustalonym wcześniej terminie. Jeśli, z jakiegoś względu, wykładowca spóźni się, jest zobligowany poinformować grupę o opóźnieniu i wyznaczyć zadanie na czas swej nieobecności. Jeśli wykładowca nie przekaze takiej informacji, po 10 minutach studenci mają prawo do opuszczenia zajęć bez ponoszenia jakichkolwiek konsekwencji. Studenci mają prawo do poinformowania o nieobecności wykładowcy dyrektora Instytutu, a w przypadku gdy dotyczy to jego osoby, proszeni są o przekazanie informacji Rektorowi WSTH.

4.3. Uczciwość akademicka

Zgodnie z treścią ślubowania składanego przez studentów WSTH, student zobowiązuje się: „wytrwale zdobywać wiedzę i umiejętności do realizacji chrześcijańskiego posłannictwa ku chwale Boga”, a także „strzec godności studenta i dobrego imienia Uczelni”. W harmonii z powyższym oraz chrześcijańskimi zasadami uczciwości, od studentów oczekuje się rzetelności we wszelkich kwestiach akademickich.

Nieuczciwość akademicka dotyczy następujących kwestii: fałszowanie oficjalnych dokumentów, plagiat, który obejmuje kopiowanie opublikowanych prac innych osób i/lub brak wskazania zapożyczeń od innym autorów; niewłaściwe wykorzystanie materiałów chronionych prawem autorskim i/lub naruszenie umów licencyjnych (działania, które mogą skutkować podjęciem kroków prawnych oprócz działań dyscyplinarnych podejmowanych przez Uczelnię); prezentowanie pracy innej osoby jako własnej (np. egzamin, praca zaliczeniowa); wykorzystanie materiałów podczas zaliczenia lub egzaminu innych niż te, na które zezwala wykładowca; kopiowanie od innego studenta podczas testu lub innego zaliczenia; pomoc innym w aktach nieuczciwości akademickiej (np. fałszowanie list obecności, dostarczanie nieautoryzowanych materiałów dydaktycznych).